

У НОМЕР: Хто сказав, що пам'ятник — це обов'язково вождь?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Одні хочуть працювати, інші — протестувати

Ранкове засідання 3 квітня

Трибуна та президія Верховної Ради заблоковані. Депутати від фракції Партії регіонів час від часу випробовують гучномовці. Свої «бойові пости» вони не полишали навіть уночі. Пленарне засідання Верховної Ради не відкрилося — глава парламенту так і не зайшов до сесійної зали.

► СТОР. 2

Трильйони доларів на боротьбу із кризою

Під час саміту «великої двадцятки» лідери найвпливовіших країн світу вкотре намагалися знайти шляхи оздоровлення глобальної економіки. Так, було вирішено виділити по лінії Міжнародного валютного фонду (МВФ) і Світового банку (СБ) близько одного трильйона доларів. Представляючи підсумки зустрічі в Лондоні, прем'єр-міністр Великобританії Гордон Браун наголосив, що країни «великої двадцятки» вже реалізують найбільший в історії план стимулювання світової економіки. Він зазначив, що загальний об'єм коштів, які виділяються, до 2010 р. має становити близько 5 трильйонів доларів, передає УНІАН.

► СТОР. 5

Розстріляли впритул трьох інкасаторів. Викрадено майже 300 тисяч гривень

Черговий, уже четвертий за кілька останніх років, бандитський напад на інкасаторів у Харкові: вбито три співробітники інкасаторської служби, тяжко поранено випадкову перехожу.

Після кожної подібної НП місцеві правоохоронці обіцяли знайти злочинців. Але досі жоден з цих злочинів не розкрито. Більше того, у міліції, наскільки відомо з джерел, близьких до розслідування, немає навіть бодай якихось переконливих версій. Після останнього розстрілу ніхто з високопоставлених міліціонерів уже нічого не обіцяє і не бере на себе жодних зобов'язань.

► СТОР. 6

ФОТОФАКТ

Столичний Хрещатик прикрашають святковою символікою до Дня Перемоги.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Містечко Комсомольск на Полтавщині вкотре довело: право на існування у вигляді монументальної статуї мають не тільки вожді, художники і письменники. Відразу кілька новинок у День сміху поповнили міську колекцію скульптур — у склопластиці увічнили свиню в калюжі та дайшиника-добрягу.

На знімку: а починалося все з дяді Васі-сантехніка і леді — торговки насінням баби Маші.

(Сміх продовжує життя — не пропустіть «Курінь» на 16-й сторінці, продовження репортажу на 14-й сторінці).

«Круглий стіл» на тему:

«Законодавчий та суспільний виміри запровадження зовнішнього незалежного оцінювання: «за» і «проти».

Беруть участь народні депутати, представники Міністерства освіти та науки, ректори провідних університетів України, освітянська громадськість.

Початок 6 квітня о 17.00 за адресою:

Київ, вул. П. Нестерова, 4, редакція газети «Голос України».

ПОДІЇ

Нас почули: протитуберкульозна поліклініка залишиться в Сімферополі

Війзна комісія уряду автономії почала розгляд питання остаточного розміщення у Сімферополі дитячої протитуберкульозної поліклініки. Ії, найімовірніше, відкриють у Республіканській дитячій інфекційній клінічній лікарні, яка принаймні знаходиться в межах міста. Як ми повідомляли, приміщення міської дитячої поліклініки згоріло понад рік тому. З того часу фтизіатри змушені були приймати дітей групи сухотного ризику в неналежних умовах — у двох кабінетах поліклініки для дорослих, аж до закриття їх кримською СЕС. Після чого чиновники розпорядилися організувати прийом дітей взагалі за межами міста: в єдиному, ще не облаштованому, кабінеті Республіканського тубдиспансеру в селі Піонерському, куди добиратися із Сімферополя проблематично, повідомляє наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО.

Шахтарі готові «вибухнути»

Державне підприємство «Дзержинськвугілля» (Донецька обл.) перебуває на межі повної зупинки виробництва, а ситуація в колективах — на межі соціального вибуху. Про це заявив голова територіальної організації профспілки працівників вугільної промисловості Василь Щербань: «Уже початок квітня, а люди досі не отримали зарплату чи хоча б її частину за лютий. Причому перспектив їй виплати — жодних. Бюджетних грошей за статтею «держпідтримка на собівартість» до об'єднання не надійшло ані копійки, а власних коштів від реалізації вугільної продукції після різкого падіння ціни на вугілля

в три рази ледь-ледь вистачає на половину місячного фонду оплати праці».

► СТОР. 4

Аварії на Бортницькій станції не буде?

«Ніяких підстав думати, що ми не впораємося і допустимо аварію на Бортницькій станції аерації, немає», — запевнив на вчорашньому брифінгу заступник київського міського голови Анатолій Голубченко. І додав, що цього року на стадію проектування реконструкції Бортницької станції виділено 32 млн. гривень. — Я нещодавно промоніторив ЗМІ, — каже пан Голубченко, — і виявилось, що є кілька питань, які дуже турбують пресу, а отже, і киян також. Одне з лідерів серед них — ситуація на Бортницькій станції аерації. Ми провели спеціальне зібрання, присвячене саме цьому питанню.

Нині міська влада має два варіанти розв'язання даної проблеми. Перший — відведення нових земель для створення мулових полів. Утім, переконаний А. Голубченко, ніхто просто так ці землі не віддасть, адже більшість із них розпайована. Тож викуп потрібної площі обійшовся б майже в 5 млрд. гривень.

► СТОР. 4

КОРОТКО

□ Перший інформаційно-аналітичний та культурно-освітній центр національних меншин відкрито у Миколаєві.

□ У Харківській області агрофірма «Сади України» продовжить популяризувати у господарствах країни селекційні розробки вчених Сербії.

(За повідомленнями Укрінформу.)

ПРИВІТАННЯ

Геологам,
геодезистам
і картографам
України

Щиро вітаю геологів, геодезистів, картографів, науковців, усіх працівників і ветеранів галузі з професійним святом — Днем геолога.

Історія освоєння природних багатств нашої Вітчизни карбувалася самовідданою працею багатьох поколінь подвижників особливої вдачі, характеру і складу душі, людей, які, відкриваючи й підкорюючи незвідане, відкривали й розкрилювали водночас нові суспільні можливості, змінювали звичні умови буття, якісно переорієнтовували усталені перспективи поступу.

Конкретні результати цієї праці, як правило, завжди зримо й масштабно впливали на подальший перебіг подій в соціальній та економічній сферах, ставали потужним рушієм і стимулом загального розвитку держави й суспільства. Це практично проявлялося у відкритті, становленні, розбудові та стрімкому розвитку нових підприємств, окремих галузей і цілих регіонів.

Особлива важливість праці першовідкривачів і розвідників надр, її стратегічна значимість визначаються вирішальним внеском у створення мінерально-сировинної бази задля сталого розвитку вітчизняної економіки, всебічного зміцнення промислового потенціалу країни, розширення ресурсної безпеки та гарантування благополуччя наших співвітчизників. За надзвичайно непростих нинішніх часів досягнення і здобутки вашої галузі набувають виняткової, державного значення, ваги. Її успіхи здатні реально зменшити, а то й повністю ліквідувати енергетичну залежність української економіки, забезпечити їй гідні умови для комплексного системного піднесення.

Переконалий, наполеглива, цілеспрямована праця геологів, геодезистів та картографів неодмінно має винагородитися примноженням народного багатства, зростанням добробуту людей, значним піднесенням економічної могутності нашої держави.

Зичу вам у здійсненні цього відповідального, благородного й життєво важливого суспільного покликання справжнього успіху заради достатку та благополуччя українського народу, в ім'я розквіту нашої Батьківщини.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Постанова Верховної Ради України
Про призначення чергових виборів Президента України

Відповідно до статті 58, пункту 7 частини першої статті 85 Конституції України, керуючись статтею 16 та частинами першою і другою статті 17 Закону України «Про вибори Президента України», Верховна Рада України постановляє:

1. Призначити чергові вибори Президента України на неділю, 25 жовтня 2009 року.
2. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.
м. Київ, 1 квітня 2009 року.
№ 1214-VI.

Постанова Верховної Ради України
Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин отруєння кандидата на пост Президента України Ющенка Віктора Андрійовича та з'ясування причин і виявлення осіб, винних у зволіканні з розслідуванням кримінальної справи і передачею матеріалів до суду

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 4 Закону України «Про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України постановляє:

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування обставин отруєння кандидата на пост Президента України Ющенка Віктора Андрійовича та з'ясування причин і виявлення осіб, винних у зволіканні з розслідуванням кримінальної справи і передачею матеріалів до суду (далі — Тимчасова слідча комісія).
2. Тимчасовій слідчій комісії розслідувати обставини отруєння кандидата на пост Президента України Ющенка Віктора Андрійовича та з'ясувати причини і виявити осіб, винних у зволіканні з розслідуванням кримінальної справи і передачею матеріалів до суду.

З А Я В А
Голови Верховної Ради України

не полишає ідеї чергових дочасних парламентських виборів.

І це за умов не й м о в і р н о складного процесу відтворення мінімально прийнятнього рівня роботи вищого законодавчого органу. Та далекої від елементарної упорядкованості діяльності уряду.

Фактично в унісон з главою держави і як його союзник виступає фракція ПР у Верховній Раді, заблокувавши під надуманими приводами її роботу. Показово, що муками державного сумління вона не переймалася минулого, 2008 року, коли парламент був абсолютною непрацездатним.

Чому фракцію не влаштовує чинна Верховна Рада? Що приховується за абсурдними ультимативними вимогами? Чому вона не пропонує своїх бачень і напрацювань, у тому числі щодо антикризової програми, змін до держбюджету?

Відповіді бачаться такі: відвернути увагу людей від кризи у власному партійному середовищі, від тих проблем, які самі ж створили, перебуваючи у центральній виконавчій владі вчора і здійснюючи місцеву владу у багатьох регіонах й до сьогодні. Адже в АРК, Одеській, Херсонській, Харківській, Донецькій, Луганській, Запорізькій, Дніпропетровській та

інших областях саме вони повністю контролюють місцеву владу. Так само, як і мало не половину економіки країни.

Виходить, що влада і владники самі себе блокують і виводять людей на мітинги проти себе. Тоді як саме вони зобов'язані давати людям роботу і платити зарплату.

Усе це не що інше, як прикриття бездарності своєї політики, не вико н а н н я

жодного з ключових зобов'язань, включаючи такі чутливі теми, як мова та НАТО, стосунки з Росією. Усе це не що інше, як намагання відвернути народну увагу від свого ситого способу життя, вкотре ввести в оману людей.

Бо хіба не зрозуміло, що принцип: жити для себе і тільки для себе — не тотожний принципу: жити для людей.

Отже, в сукупності усі ці дії можна і належить кваліфікувати як намагання отримати всю повноту влади, всю економіку у свою власність. А для цього треба перетворити Україну на територію ненависті. Що, у свою чергу, розглядається як неодмінна передумова здобуття тотального контролю над країною. Не зупиняє навіть Великий піст на фоні показної демонстрації боголюбства, великий гріх одночасного загравання з дияволом і Богом.

Свавілля сьогодні може обернутися трагедією для України завтра.

Поряд з цим, побоювання ключових, на даний момент, претендентів програти президентські вибори виступає стимулом до утворення ще однієї політичної комбінації і, відповідно, лінії суспільного напруження.

Идеться про приховані переговори щодо перерозподілу влади знову ж таки через конституційні зміни. Причому у такий спосіб, щоб поділити сфери впливу — в економіці, політиці, владі, — а відповідно й країну на основі, по суті, політичної змови й усунення народу від виборів глави держави. Це не що інше, як політичний авантюризм, те, що словами В. Ключевського можна назвати «конституційною похиттю».

Тому вважаю за необхідне повернути цієї заявою увагу українського суспільства до справжніх спонукальних мотивів дій влади і політиків, до небезпечних загроз, які очікуватимуть людей і країну в разі реалізації будь-якого з цих сценаріїв.

Вважаю за необхідне застерегти владу і політиків від продовження цинічної практики облаштування країни під себе, отримання повного контролю над нею, у тому числі через нагнітання ворожнечі та політичні війни.

Україна їх уже не переживе. Сподіваюсь і розраховую, що кожен народний депутат сповна усвідомлює свою відповідальність перед людьми, а не перед вождями, а, отже, й значення дієздатної Верховної Ради.

Володимир ЛИТВИН.

Потрібно припинити політичний авантюризм

Незважаючи на те, що в Україні й так триває хаос, останніми днями запущено черговий сценарій зруйнування в ній залишків стабільності і передбачуваності. Мета цього очевидна — перехоплення влади на клановій основі, усунення конкурентів і створення комфортних умов для власного владарювання. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час учорашньої пресконференції. За його словами, уся влада в центрі і на місцях далека від народу, а тому їй не страшно від того, що відбувається. Президент наполегливо пропонує радикальний злам українського життя через невідкладний перегляд Конституції, аж до проведення з цього приводу всенародного референдуму. Крім того, не полишає ідеї чергових дочасних парламентських виборів, зазначив Володимир Литвин. Фактично в унісон з главою держави як його союзник виступає фракція

Партії регіонів у Верховній Раді, заблокувавши під надуманими приводами її роботу, наголосив глава парламенту. Володимир Литвин не розуміє, що не влаштовує фракцію ПР у діючій Верховній Раді, що приховується за їхніми абсурдними вимогами і чому вона не пропонує своїх бачень і напрацювань, у тому числі щодо антикризової програми та змін до державного бюджету. Відповідь, за словами глави парламенту, полягає в тому, щоб відвернути увагу людей від кризи, від тих проблем, які самі ж створили, перебуваючи в центральній виконавчій владі вчора і здійснюючи місцеву владу у багатьох регіонах сьогодні. На думку Володимира Литвина, в сукупності всі ці дії можна класифікувати як намагання отримати всю повноту влади і всю економіку у свою власність. А для цього, впевнений він, хочуть перетворити країну на територію ненависті. Водночас Володимир Лит-

вин, впевнений, що побоювання ймовірних кандидатів у Президенти програти вибори стимулює їх до ще однієї комбінації — проведення прихованих переговорів щодо перерозподілу влади через конституційні зміни. Це не що інше, як політичний авантюризм, переконалий Володимир Литвин. Водночас глава парламенту висловив сумнів, що вдасться реалізувати сценарій дострокових парламентських виборів у червні. Крім того, він вважає, що президентські вибори мали б відбутися 17 січня 2010 року. Але, відчувши настрій Верховної Ради, йому залишалося лише організувати розгляд цього питання на сесії. Він переконалий: вибори наприкінці поточного року вигідні нинішнім політичним гравцям. Зокрема, через те, що восени ще не виникнуть проблеми із теплом і підписанням газових угод із Росією.

Олена ГОРБУНОВА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Одні хочуть працювати, інші — протестувати

Ранкове засідання 3 квітня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Представники Партії регіонів усі як один стверджують, що вдатися до таких заходів їх змусила ситуація в країні, яка погіршується. Ситуація, коли влада абсолютно не реагує на наші пропозиції, є неприпустимою, кажуть вони. Саме тому ми проводимо дводенну попереджувальну акцію, сказав Олександр Єфремов. Регіонали наполягають на тому, що потрібно проводити одночасно президентські та парламентські вибори і сформувати новий уряд.

За словами Алли Александровської (фракція КПУ), нині немає нових ініціатив від уряду, які парламентарії могли б розглянути в сесійній залі. «У грудні була подана програма уряду, яка на 99 відсотків є декларативною, а декларації важко впроваджувати в життя», — сказала вона. Крім того, комуністи вважають, що неприпустимо уряду «лізти» до кишені мільйонів громадян, збираючи гроші «у вигляді акцизів, надбавок до цін і водночас заморожувати заробітну плату». За твердженням депутата, народні боранці хотіли б бачити реальні пропозиції, зокрема, щодо створення нових робочих місць та збільшення держзамовлень для підприємств.

За словами представника фракції Блоку Литвина Олега Зарубінського, його сьогодні позбавили права на працю. «Я прийшов о 9.45, зареєструвався, взяв законопроекти, які були запропоновані на сьогодні, але коли настала 10-та година, я зрозумів, що засідання не буде».

Дії Партії регіонів абсолютно нелогічними і неконструктивними вважає білотець Остап Семирак. «Партія регіонів давно щось запланувала і для збереження обличчя їм довелося діяти в той спосіб, в який вони діють». Водночас він повідомив, що зранку відбулося засідання фракції, на якому було ухвалено рішення наступного тижня в понеділок працювати у сесійному режимі.

Близько тринадцятої години депутати-регіонали розблокували парламентську трибуну та зняли всі плакати.

Олена ГОРБУНОВА.

Підписали протокол про співробітництво

Учора керівник апарату Верховної Ради України Валентин Зайчук зустрівся з Генеральним секретарем Національної асамблеї Республіки Корея Пак Ке Донгом. Поінформувавши гостя про політичну ситуацію в нашій країні, Валентин Зайчук висловив сподівання, що співпраця між двома парламентами та їхніми апаратами й надалі плідно розвиватиметься, адже вони дуже схожі між собою, хоча в нашому парламенті більша кількість депутатів.

Валентин Зайчук запевнив Пак Ке Донга, що апарат Верховної Ради перебуває поза політикою, а нинішнє протистояння, причиною якого є майбутні президентські вибори, найближчим часом буде врегульоване, і робота парламенту ввійде у звичне русло.

У свою чергу Пак Ке Донг повідомив, що уряд Кореї оцінює Україну як партнера, з яким можна розширювати співпрацю

у різних сферах економіки. А в економічно-фінансовій кризі, яку країна хоч і відчула, вони не вбачають лише погане. Адже підприємства республіки є напрочуд конкурентоспроможними.

Насамкінець сторони підписали протокол про співробітництво між апаратом Верховної Ради України та секретаріатом Національної асамблеї Республіки Корея.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нема розбіжностей у питанні євроінтеграційних устремлінь

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у п'ятницю провів зустріч з Головою Представництва Європейської Комісії в Україні Жозе Мануелем Пінту Тейшейрою.

Зустріч відбулася у рамках підготовки до офіційного візиту в Україну Президента Європейського Парламенту Ханса Герта Пьоттерінга.

«У Верховній Раді немає політичних розбіжностей у питанні співпраці з європейськими структурами. Український парламент віддзеркалює прагнення українського народу увійти у європейське співтовариство», — зазначив В. Литвин. Разом з тим, наголосив він, Україна має сама докласти багато зусиль до виконання задекларованого курсу.

Голова Верховної Ради України також заявив, що розцінює візит Президента Європарламенту «як підтримку українського парламентаризму», і висловив сподівання, що цей візит «відіб'є бажання припинити повноваження парламенту у надуманий спосіб». «Переконаний, що Верховна Рада буде працювати», — додав він.

У свою чергу, Голова Представництва Європейської Комісії висловив думку, що організація виступу Президента Європарламенту у Верховній Раді свідчить про «широку підтримку в українському парламенті питань співпраці з європейськими структурами». При цьому він також зазначив, що Україна має робити реальні кроки на шляху євроінтеграції.

Сторони також обговорили питання законодавчого забезпечення співпраці України з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема з МВФ. У цьому контексті В. Литвин наголосив на необхідності консолідованої роботи всіх гілок влади задля ухвалення низки законопроектів антикризового спрямування.

Прес-служба Верховної Ради України.
На знімку: Голова Представництва Європейської Комісії в Україні Жозеф Мануель Пінту Тейшейра.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Лідери сварилися між собою

Учора в Києві відбувся мітинг протесту «Змінимо владу — зупинимо кризу», організований Партією регіонів. Акції протесту розпочалися під стінами Верховної Ради, секретаріату Президента та уряду. А завершилися на головній площі столиці — Майдані Незалежності.

До Києва з'їхалися люди майже з усієї України. Зокрема — з Волинської, Івано-Франківської, Рівненської, Донецької, Полтавської, Херсонської, Дніпропетровської областей, Криму, Севастополя тощо. В руках учасники акції тримали прапори Партії регіонів, плакати та лозунги «За родину — за Януковича», «Кризі — стоп! Владу — геть!».

Виступаючи під стінами Верховної Ради, народний депутат Ганна Герман заявила, що ці політичні «відморозки» заморозили усю Україну. «Як важко було нам зимою. Від цього страждала вся країна. Через те, що так звані лідери нашої держави весь час сварилися між собою і хотіли показати, хто з них кращий. А насправді вони — обое рябоє», — сказала вона. Народний депутат заявила, що терпіти більше не будемо. «Ми це з вами зробимо і не дамо більше знущатися над країною», — наголосила Ганна Герман. За її словами, як сказав В. Янукович, це була остання помаранчева зима, а осінь буде наша.

Водночас, виступаючи під стінами Кабінету Міністрів, один з депутатів районної ради Подільського району зазначив, що останні події в країні показують, що відбувається геноцид народу. Він сказав, що сьогодні за останні чотири роки влада довела нам, що неспроможна правити країною. Він розповів, що недавно в Києві проводили акцію із захисту дитячого клубу, який хотіли забрати і продати іншим. Хіба така влада потрібна сьогодні? «Я вважаю, що саме Партія регіонів спроможна навести лад в країні», — наголосив депутат райради.

Виступаючи на мітингу на головній площі столиці, лідер Партії регіонів Віктор Янукович заявив: якщо 14 квіт-

ня діюча влада не представить антикризову програму, то ПР продовжить масштабні акції протесту.

«Я хочу закликати весь український народ — давайте дамо останній шанс. 14 квітня вони (коаліція) пообіцяли показати антикризову програму. Якщо станеться таке диво, то ми готові підставити своє плече. Але в це практично ніхто вже не вірить. Ми зробимо першу протестних акцій, а 14 числа я знову звернуся до всього українського народу з пропозицією. Яка це пропозиція — буде нескладно здогадатися», — зазначив він.

Окрім того, Віктор Янукович спростував заяви прем'єра і лідерів коаліції про те, що антикризова програма уряду вже кілька місяців лежить у Верховній Раді. «Кожен крок цієї влади — брехливий. Як і те, що з грудня місяця лежить антикризова програма, яку ніхто не розглядає. Але це ж чиста брехня! Скільки можна цьому вірити!» — сказав лідер ПР.

«Найбільше, що зробила ця команда, яка найближчим часом піде у небуття, — це об'єднала людей проти себе. У найважчі часи народ об'єднувався. Він об'єднується і зараз. Ми зробимо це так, як наші предки у часи голоду, розрухи, війни. І нам доведеться це робити», — заявив Віктор Янукович.

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Київський апеляційний адміністративний суд змінив адресу

Тепер його слід шукати на вулиці Московській, 8, корпус 30. А вчора відбулось урочисте відкриття нового приміщення суду. За словами заступника голови суду Ірини Саприкіної, «відкриття нового приміщення — це дуже велика подія, оскільки не просто було його не лише отримати, а й не віддати, бо були спроби забрати в суду приміщення.

І ми вдячні за підтримку народним депутатам та уряду. Зараз докладається багато зусиль, щоб привести приміщення у належний стан, щоб воно справді було призначене тільки для відправлення правосуддя і для того, щоб суд міг існувати. Однак навіть у цих перехідних умовах ми вже працюємо, відправляємо правосуддя (перше судове засідання відбулося 26 березня і після цього вони відбуваються уже щоденно кожного тижня). Дуже приємно, що відкриття цього приміщення збіглося з другою річницею існування нашого суду, і хоча сюди потрібно ще багато вкласти, головне — що приміщення

є, і ми все зробимо (сподіваюся, держава нам допоможе), щоб це приміщення дійсно було палацом правосуддя».

У свою чергу голова суду Анатолій Денисов додав, що подія важлива ще й тому, що до цього суд розміщувався у приміщенні, яке взагалі не відповідало вимогам закону. А головне — воно не відповідало головному принципу доступу до правосуддя, оскільки туди фізично було дуже важко дістатися. Не було місця, не було змоги прийняти більше суддів. Тепер уже є можливість прийняти шонайменше 30 суддів, а це значить, що додатково буде розглянуто кілька тисяч справ щомісяця.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На знімку: голова Київського апеляційного адміністративного суду Анатолій Денисов та заступник голови суду Ірина Саприкіна.

МВС зобов'язало співробітників ДАІ фіксувати порушення правил дорожнього руху у формі та на службових автомобілях, заявив міністр внутрішніх справ Юрій ЛУЦЕНКО (*Укрінформ*)

Харківські діячі мистецтв представили програму «Жива вода України» у Прибалтиці (*Укрінформ*)

У НОМЕР

► *УЖГОРОД*

Вода грошей просить

«Програма комплексного протиपाvodкового захисту в басейні Тиси у Закарпатській області на 2006-2015 роки» регулярно недофінансовується. Так, упродовж 2006-2008 років на її виконання з держбюджету було виділено 276 мільйонів 700 тисяч гривень, або 73 відсотки від затверджених обсягів. Хоча за цей час в області зведено понад 80 кілометрів захисних дамб та 27,3 кілометра берегоукріплень. Ці споруди дають змогу захистити від паводку 55 населених пунктів. Приміром, під час минулорічної липневої повені новозбудовані об'єкти вберегли від стихії тисячі осель закарпатців. Як наголосив голова облдержадміністрації Олег Гаваші під час зустрічі з головою Держкомводгоспу України Василем Сташуком, на цей рік уряд планує виділити 87 мільйонів 200 тисяч гривень. А це — лише 41 відсоток від передбаченого програмою. За такого фінансування неможливо здійснювати будівництво акумулюючих резервуарів, без яких комплексний протипаvodковий захист неможливий. Ішлося і про те, повідомляє управління інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації, що кошти треба виділяти не під кінець року, а в другому й третьому кварта-лах, коли можна виконати найбільший обсяг робіт.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

► *РІВНЕ*

ДАІ проти хабарів

У місті відбулась акція «ДАІ проти хабарів», ініціатором якої разом з правоохоронцями виступила «Громадська рада» при УМВС України в Рівненській області. Екіпажі, що патрулювали обласний центр, вручали водіям буклети з роз'ясненням про відповідальність, яка передбачена законодавством за давання хабара. Од-ночасно з працівниками ДАІ на патрулюванні були присутні і журналісти, які цікавились у водіїв їхньою думкою про роботу державтоінспекторів.

Олександра ЮРКОВА.

Моє життя — квіти

З приходом весни кожен починає думати про те, що посадити на да-чі, городі або на балконі. Тому так популярні нині весняні ярмарки, де можна купити насіння.

— Років двадцять тому, — розпові-дає киянка Валентина Єременко, — мій брат подарував мені кілька цибу-лин глідюлусів. Відтоді я «захворіла» на квіти. Мені вже 70 років, начебто можна відпочити, а побачу новий сорт — і душа горить.

Валентина Єремен-ко працювала геофі-зиком. Після виходу на пенсію вона з чо-ловіком зайнялася ко-лекціонуванням і роз-веденням квітів. Два-надцять соток дачної ділянки засаджені більш як 200 сортами квітів. «Разом із чо-ловіком плекаємо їх, як маленьких дітей. Те-пер уже не знаю, хобі це чи робота. Швидше за все — моє життя», —каже пенсіонерка. Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: Вален-тина Єременко на виставці своєї роз-сади.

Фото автора.

Шахтарі готові «вибухнути»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами профспілкового лідера, зарплату за січень шахтарям виплатили після погрози про-вести загальногалузову акцію протесту. Критична ситуація із зарплатою поглиблюється відсутністю фінансування розвитку шахт. А це загрожує пов-ною зупинкою видобутку вугілля. «Держин-ськвугілля» заборгувало за матеріально-технічне постачання вже 27 мільйонів гривень, за пільгове побутове паливо — 4 мільйони гривень. Забезпечити своєчасну виплату заробітної плати зажадала в своєму зверненні до Прем'єр-міністра України і Донецька територіальна ор-ганізація профспілки: лише працівникам держав-ного підприємства «Донецька вугільна енерге-тична компанія» не виплатили 53 мільйони гри-вень. Загалом прострочена заборгованість із заробітної плати вугільникам у Донецькій області становить 736 мільйонів гривень, що в 1,2 разу перевищує середньомісячний обсяг нарахованої заробітної плати. В загальній сумі заборгованос-ті майже 500 мільйонів — борг із зарплати за 2009 рік, решта — заборгованість за минулі пе-ріоди. Основними причинами такої ситуації ке-рівники області називають нестачу коштів, які надходять на підприємства від реалізації вугіль-ної продукції та з держбюджету.

Ліна КУЩ.

Промивання Тернополя

У місті планове промивання водопровідних мереж, але вперше «Тернопільводоканал» це робить у вихідний день. Так порадили санітарні лікарі: у лі-карнях не робитимуть плано-вих операцій, у школах не буде навчання тощо. Промивання труб певний ефект дасть, але радикально на якість води на-вряд чи вплине. Адже на най-більшому Верхньовіачівському водозаборі, який забезпечує во-дою 80 відсотків мешканців об-ласного центру, досі немає станції знезалізнення. Будів-ництво її коштуватиме 50 міль-йонів гривень, яких наразі не-має. За словами головного дер-жавного санітарного лікаря об-ласті Степана Дністряна, хоч рівень забезпечення населення артезіанською водою на Терно-пільщині найвищий в Україні, але п'ємо ми найгіршу за якіс-тю воду. Такою вона стає, поки зношеними водогонами пот-рапляє до споживача. Любов ЛЕВИЦЬКА.

Франції суми та-ких зборів ста-новлять мільярд євро на рік. За викорис-тання фоногра-ми пісні ставка винагороди ста-новить один від-соток від валово-го доходу закла-ду, де вона звучить. А для порушення кри-мінальної спра-ви проти злісно-го неплательника музичного збору достатньо, щоб цей відсоток ста-новив більше 6 тисяч гривень. Правда, поки що таких інцидентів не було. — Останні три роки ліга працю-вала практично без підтримки держави, — каже її директор. — Торік артисти об'єдналися і на-писали відкрит-ий лист Прем'єр-міністрам України. У результаті було під-писано меморандум про спів-робітництво з МВС. І тепер нас підтримує міліція. Але в різних регіонах по-різному: десь зби-рати гроші за музику допомагає прокуратура, а десь навіть СБУ

пройнялася тим, що музика не повинна звучати безплатно. Методи різні, але всякий раз про свої дії ми попереджаємо порушника письмово.

Ольга ВАУЛНА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Трильйони доларів на боротьбу із кризою

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Лідери країн «великої двадцятки» також вирішили оприлюднити списки територій «податкового раю» через ОБСЄ. Французька газета «Фігаро» вже опублікувала ці списки. За даними видання, загалом усі країни, що належать до «податкового раю», будуть розділені на три частини: «білі», «сірі» та «чорні». До «білого» списку увійдуть країни, які дотримуються міжнародних стандартів у податковій сфері та які підписали щонайменше 12 угод, відповідно до міжнародних стандартів. До «сірого» переліку зарахували держави, що пообіцяли дотримуватися міжнародних стандартів, але підписали менше 12 угод у цій сфері. До «чорного» внесуть ті країни, які не взяли на себе зобов'язань дотримуватися міжнародних стандартів. У списках, що надрукувала газета, Україна не значиться у жодній з груп. Проте оприлюднення таких списків — це лише невелика частина глобальних перетворень, котрі чекають на світову економіку. Ключовою ідеєю стане зменшення протекціонізму держав. Оскільки лідери найвпливовіших держав світу погодилися з цим, рішення саміту більшість спостерігачів вважають важливими. Зокрема, відомий американський мільярдер Джордж Сорос привітав ухвалене на зустрічі рішення збільшити бюджет МВФ утричі — до 750 млрд. дол. Він висловив припущення, що зростання світової економіки може поновитися вже наступного року, **передає Рейтарс.**

Що за весілля без парад?

В Одесі пройде перший парад наречених. Орієнтовно в ньому візьмуть участь 50 чарівних городянок. Дійство заплановане на травень — традиційний для Одеси місяць максимальної кількості укладених шлюбів.

Незвичайний захід для дівчат почнеться вранці з відвідування зі своїми весільними вбраннями салонів краси. Досвідчені майстри макіяжу, зачісок, косметології перетворять наречених на фей. Потім дівчата протягом двох годин

прогулюватимуться центральними вулицями, викликаючи захват перехожих.

З учасниць парад утворять кілька груп з фотографом, який фіксуватиме всі миттєвості дійства. Наприкінці заходу кожна учасниця отримає електронний диск зі знімками. А най-най отримають можливість стати «лицем парад».

Ну, і про головне: всі учасниці нестандартного заходу, звичайно ж, вірять у щасливий випадок — знайомство з молодим чоловіком, яке може завершитися весіллям.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

За смерть дітей відповідатимуть матері

Прокуратура Ленінського району Дніпропетровська порушила дві кримінальні справи проти матерів, що не виконували своїх обов'язків.

Першу — проти жінки, яка не з'являлася на щомісячний огляд своєї новонародженої дитини, вимоги лікарів не виконувала, а грижу, яка прогресувала у малюка, лікувала сама. До лікарні п'ятимісячного хлопчика привезли уже мертвим. Лікарі вважають, що його можна було врятувати, якби мати вчасно звернулася по допомогу. У другому випадку загинув шістнадцятирічний юнак, який з народження пере-

бував на обліку у невролога з діагнозом «дитячий церебральний параліч, симптоматична епілепсія та затримка психомоторного розвитку». Мати лікувала його сама, і кілька разів хлопець потрапляв у лікарню з передозуванням лікарських препаратів. Врешті організм не витримав. Під час перевірки з'ясувалося, що мати обмежувала сина в харчуванні, незважаючи на те, що отримувала державну соціальну допомогу на дитину-інваліда. **Як повідомили в прес-службі прокуратури області,** обом жінкам загрожує обмеження або позбавлення волі на строк від двох до п'яти років.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Бувають і підпільні автозаправки

У Чернігівській області співробітники управління податкової міліції разом з працівниками санепідемстанції виявили підпільну автомобільну газозаправну станцію в одному із сіл.

Тут заправляли транспорт пропаном за ціною 2 гривні 10 копійок за літр. При цьому не мали жодного дозвільного документа. У ході проведення заходів у рамках операції «Акциз» та «Контрабанди—стоп» перевіряючи вилучили у порушників чинного законодавства обладнання з автомобільної газозаправки майже на 640 тисяч гривень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Весна з ароматом Франції

Сьогодні у Києві у Гідропарку оригінальним дійством «Дивацтва на воді» розпочнеться «Французька весна». Митці використають Дніпро як сцену, щоб подарувати киянам незабутнє видовище.

Загалом, події, які відбуватимуться у рамках «Французької весни» у Києві, Одесі, Харкові, Дніпропетровську, Донецьку, Львові, Луганську, Рівному, Запоріжжі, Сімферополі та Севастополі впродовж квітня, перелічити неможливо. Можна лише сказати, що це будуть покази фільмів, вистав, зустрічі з письменниками, відкриття фотовиставок, презентація книг та ще багато іншого. Організатором усіх цих заходів уже вшосте виступає Французький культурний центр в Україні.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: такими будуть «Дивацтва на воді».

Фото надано Французьким культурним центром в Україні.

Телебачення через Інтернет почали дивитися у Вінниці

Цифрове телебачення, що має назву U. TV, почало діяти у Вінниці. Область стала третім регіоном держави, після Київської і Запорізької, де національний оператор зв'язку ВАТ «Укртелеком» почав доставляти споживачеві через Інтернет ще одну послугу новітньої технології. Користувачеві послуги U. TV надається можливість переглядати двадцять шість рейтингових телеканалів, вітчизняних і зарубіжних, з високою якістю зображення та звуку. Перелік телеканалів буде розширюватися. Перші абоненти міста над Бугом схвально оцінили високу якість цифрового ТБ.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Викрили банкірів, які прикарманили тисячі

Посадовців відділення філії банківської установи в Чернівцях, які впродовж 2007—2008 років привласнили понад 200 тисяч гривень, викрили працівники Державної служби боротьби з економічною злочинністю. Шахраям вдалося отримати ці кошти, підробляючи заяви клієнтів банку на отримання грошових коштів з рахунків, відкритих для обслуговування кредитної лінії.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Бібліотекарі проти нецензурщини

У Луганській обласній універсальній бібліотеці ім. Горького відмовляються рекомендувати до прочитання частину отриманих книг у рамках програми Міністерства культури і туризму з розвитку державної мови.

Передусім ідеться про твори таких сучасних українських авторів, як Леся Подерев'янський, Юрій Покальчук, Світлана Повалєєва та Юрій Андрухович, які використовують у своїх творах нецензурну лексику. За словами директора бібліотеки Інни Рибянцевої, усі книжки, як заведено, оформлені й занесені до електронного каталога, але виставляти їх на стенди бібліотека не буде і рекомендувати до прочитання також.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Добралися до Ілліча

«Підірвали пам'ятник Леніну» — ранком першого квітня ця новина у багатьох петербуржців викликала нездоровий сміх і здорову невіру. Деякі петербуржці, котрі прибули на місце, змогли переконатися, що це не жарт. Невідомі заклали вибуховий пристрій біля пам'ятника Леніна на площі біля Фінляндського вокзалу. Він спрацював близько четвертої ранку. У бронзовому плащі вождя пролетаріату в результаті утворилася метрова діра.

Зараз пам'ятник Леніну вкрили пірамідою з дощок. І міська влада приймає рішення про подальшу долю пам'ятника, способи ремонту цього символу міста.

Відповідальність за підривання пам'ятника Леніну і знищення його зображення на будівельному заборі до вечора 1 квітня взяв на себе якийсь Залеський бойовий летючий загін — на одному з радикальних сайтів з'явилася відповідна заява. Він раніше зізнавався у знищенні гіпсового вождя в Рязані. Обставини подій схожі.

ДОВІДКА:

Пам'ятник В. Леніну біля Фінляндського вокзалу є одним з перших творів монументальної скульптури радянського періоду. Монумент відображає один із моментів революційної історії. Пізнього вечора 3 квітня 1917 року з еміграції до Петрограда на Фінляндський вокзал прибув В. Ленін. Його захоплено зустрічають тисячі робітників, революційних солдатів і матросів. Піднявшись на башту броньовика, Ленін виступає з палкою промовою, закликаючи до боротьби за перемогу соціалістичної революції. Саме цей історичний момент втілили в пам'ятнику В. Леніну творці монумента —скульптор С. Євсєєв і архітектори В. Щуко і В. Гельфрейх.

Ювілейний саміт НАТО: Росія та Україна

У французькому місті Страсбурзі і німецькому Кілі завершив роботу ювілейний саміт Північноатлантичного альянсу. У ньому брали участь 28 країн. Офіційно минулої середи до блоку прийняли Хорватію та Албанію. Стратегічна концепція розвитку НАТО була головною темою дискусії.

Глави МЗС Альянсу ухвалили рішення про поновлення співробітництва з Росією, що було перерване Альянсом в односторонньому порядку в результаті конфлікту в Грузії.

На ювілейному саміті лідери країн Альянсу вивчали хід реформ у Грузії та Україні, які мають згодом дати можливість цим країнам вступити до НАТО. Однак, як заявив у середу офіційний представник цієї організації Джеймс Аппатурай, нині вони ще не готові приєднатися до організації.

Там також офіційно закріплене повернення Франції у військові структури НАТО, про вихід із яких президент Шарль де Голль оголосив 1966 року. Франція знову ввійде в Комітет військового планування, а французькі військові, як очікується, очолять командування трансформації ОЗС НАТО (Норфолк, штат Вірджинія, США) і постійний штаб ОЗС НАТО в Лісабоні. При цьому Франція не ввійде в групу ядерного планування, збереже сили ядерного стримування і право вибору під час відправлення своїх контингентів для участі в операціях Альянсу.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Влада Хмельниччини виділила тяжкохворим 250 тисяч гривень (Укрінформ)

У Чернігові вперше проводиться фестиваль духової музики ім. Юхима Баліна (Укрінформ)

СПОРТ

Турнірна хроніка

Вільна боротьба. Вільнюс (Литва). Чемпіонат Європи. Українка Катерина Бурмістрова (67 кг) стала чемпіонкою. У фіналі вона перемогла Зумруд Курбангаджієву з Азербайджану. Наша спортсівка Ірина Харів (59 кг) завоювала срібну нагороду, поступившись у фіналі Йоганні Матсон зі Швеції. Ще одна українська борчиня, Юлія Благиня (51 кг) у «бронзовій» сутичці перемогла Ренату Омілусік з Польщі.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. 1/4 фіналу. Треті матчі. 2 квітня.

«Югра» (Ханти-Мансійськ) — «Сокіл» (Київ). 6:2 (1:0, 2:1, 3:1). Рахунок серії — 2:1. Кияни грали майже молодіжним складом. Адже лідери команди у складі національної збірної України готуються до чемпіонату світу.

«Мечел» (Челябінськ) — «Дмитров». 0:8 (0:1, 0:3, 0:4). Рахунок серії — 0:3.

«Нефтянік» (Нефтекамськ) — «Іжсталь» (Іжевськ). 3:2 (0:1, 3:0, 0:1). Рахунок серії — 2:1. МХК «Крилья Советов» (Москва) — «Автомобіліст» (Скатеринбург). 3:1 (1:0, 1:0, 1:1). Рахунок серії — 3:0.

Футбол. Контрольний матч. «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Київ, молодіжний склад). 1:0. Гол: Бангура, 46 (п).

«Динамо»: Шовковський, Несмачний, Саблич, Юссуф, Бетао, Корреа, Гіоане, Кравченко, Гусєв, Гільерме, Бангура.

«Динамо» (молодіжний склад): Рибка, Новак, Довгій, Хачеріді, Допілка, Теміле (Герасим'юк, 40), Бутенін, Асатіані, Рінкон (Оздоев, 48), Чернат, Чепілов (Сурес, 30).

«Динамо» (Київ) — у світовій десятці

Міжнародна федерація футбольної історії та статистики (IFFHS) опублікувала новий рейтинг провідних клубів планети.

1 (1 у попередньому рейтингу). «Манчестер Юнайтед» (Англія) — 298,0. 2 (4). «Барселона» (Іспанія) — 277,0. 3-4 (2). «Ліверпуль» (Англія) — 259,0. 3-4 (3). «Бока Хуніорс» (Аргентина) — 259,0. 5 (5). «Челсі» (Англія) — 249,0. 6 (6). «Баварія» (Німеччина) — 238,0. 7 (8). «Сан Пауло» (Бразилія) —230,0. 8 (10). «Арсенал» (Англія) — 227,0. 9 (13). «Ювентус» (Італія) — 215,0. 10 (15). «Динамо» (Україна) — 212,0...

13 (18). «Шахтар» (Україна) — 199,5... 23 (23). «Зеніт» (Росія) — 175,0... 39 (38). «Мілан» (Італія) — 158,0... 41 (54). «Металіст» (Україна) — 155,5... 47 (55). «Герта» (Німеччина) — 152,0... 176 (171). «Спартак» (Росія) — 83,0... 238 (264). «Ворскла» (Україна) — 73,0... 322 (294). «Рубін» (Росія) —62,5... 338 (349). «Дніпро» (Україна) — 61,0.

Розстріляли впритул трьох інкасаторів. Викрадено майже 300 тисяч гривень

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пограбування сталося близько шостої години вечора біля відділення Ощадбанку на вулиці Клапцова, 3, у глухому міському районі. Бандити розстріляли впритул трьох інкасаторів, коли ті виходили з мішками грошей з банку. Ще одну дівчину — вона виявилася випадковим свідком події — було тяжко поранено.

Через деякий час кореспондент «Голосу України» проїхав центральними автомагістралями міста. Жодних міліцейських постів, жодних патрульних машин не було. Тільки близько опівночі в районі заводу «Турбоатом» було помічено першу групу міліціонерів, які, не поспішаючи, вдягали бронжилети і каски.

За словами очевидців, нападників було двоє. На місце злочину прибули на сірій «дев'ятці». Одного з них описують так: сухорлявої статури, блідий, у кепці, насунутій на очі. Він підходив до інкасаторів, які вже лежали на землі, і впритул добивав їх з автомата. Діяли холоднокривно і професійно, не ховаючи облич. Усе закінчилося за лічені секунди. Інкасатори не встигли навіть відреагувати на постріли. Один із них дістав пістолет, але скористатися ним уже не встиг. Зброя так і залишилася у нього в руках. З місця злочину зникли миттєво, прихопивши із собою не тільки велику суму грошей, а й спецавтомобіль: за різними джерелами, у ньому знаходилося від 300 до 400 тисяч гривень. Нині автомобіль інкасаторів уже виявлено, але більше жодних слідів немає. «Почерк» цього нападу, за словами

начальника харківської міліції В. Развадовського, ідентичний попереднім.

Пораненій дівчині першу допомогу надали працівники найближчої аптеки і люди, які вибігли на вулицю.

Довідка «Голосу України». Це четвертий

У земельних війнах знову гинуть люди

У Харківській області чергова надзвичайна подія через земельний переділ. Уночі бандити напали на родину директора агрофірми «Молнія». Успішного підприємця Миколу Білецького застрелено, його дружину важко поранено. Господар будинку чинив убивцям збройний опір, убивши одного з нападників і поранивши іншого. Але сили виявилися нерівними.

Поки що важко точно сказати, як саме розгорталися драматичні події. Але за тією інформацією, що доступна пресі, можна стверджувати, що трагедія сталася між третьою і п'ятою ночі, і, найімовірніше, зловмисники потрапили в будинок родини Білецьких, розбивши вікно. За даними правоохоронців, нападників було четверо. Двоє забралися всередину, інші чекали на вулиці. Проникнувши в приміщення, вони зустріли опір з боку хазіяна будинку. За іншою версією, бандити після кривавої розправи влаштували різанину між собою.

Дружина керівника агрофірми, Галина Федорівна, у цих кривавих розбірках отримала численні поранення. Її, мабуть, урятувало лише те, що вона знепритомніла. Коли жінка отямилася — викликала «швидку» і правоохоронців, зателефонувала синові. Сусідка Білецьких Валентина, котра працює головним бухгалтером в агрофірмі «Молнія», розповідає, що вночі нічого підозрілого не чула, доки не задзвонив телефон — невістка Білецьких просила зайти до батьків, сказала, там щось трапилося.

Галина Білецька у вкрай важкому стані перебуває у відділенні політравми лі-

карні невідкладної медицини. Злочинцю, який залишився в живих, зробили операцію. Правоохоронці дуже розраховують на те, що він незабаром оговтається й дасть показання про мотиви злочину.

За попередніми даними, з будинку Білецького нічого не зникло, тому основна версія нападу — земля агрофірми, навколо якої вже не перший рік точаться конфлікти. Тут і раніше були і судові тяжби, і психологічні атаки, і навіть комбайнові бої за дозрілий урожай. За словами місцевих жителів, Білецькому не раз погрожували, підпалювали його будівлі, нападали на сина. Убивство, упевнені селяни, теж могло статися через землю.

Це вже аж ніяк не перша смерть через землю в Харківській області. Ще в червні 2002 року голова агрофірми «Прометей» Ігор Момот у селі Сенькове Куп'янського району сів за кермо комбайна і спрямував машину на людей, які вийшли захищати свої ділянки. Під колесами загинула жінка. Момота засудили до 15 років позбавлення волі. У липні минулого року в Близнюківському районі сталося ще жахливіше вбивство через землю, коли було викрадено і по-звірячому вбито керівника агрофірми «Імені газети «Известия» Юрія Ігнатенка. Разом з ним загинув і його охоронець. У селі Лемішине Золочівського району селяни розділялися на два табори й практично були готові йти стінка на стінку. Тільки своєчасне втручання районної влади зупинило кровопролиття. В 2005 році селяни у двох харківських районах, Валківському і Красноградському, були готові перекрити рух транспорту через незаконне, на їхній погляд, захоплення врожаю. У селі Заміському Валківського району пайовики лягали під комбайни, які виїхали косити соняшник, щоб зупинити збирання врожаю. Суперечка між селянами й орендарями також сталася через земельну ділянку, доля якої вирішувалася в суді. Пайовики чергували біля комбайнів кілька діб, доки конфлікт не зупинили стражі порядку. У селі Ленінка Красноградсько-

з 2001 року напад на інкасаторів у Харкові. Перше голосне пограбування сталося 26 жовтня 2001 року на вулиці Дерев'янка. Тоді дві особи напали на інкасаторську машину, вбили міліціонера і поранили його напарника. Злочинці забрали гроші, табельні пістолети і два автомати Калашникова. Рівно через три роки — 26 жовтня 2004-го — на інкасаторів Ощадбанку у районі станції «Героїв Праці» напали двоє невідомих. Стріляли вони з пістолета й автомата — вбили трьох інкасаторів і водія. Розстріляли їх прямо в автомобілі. Ще одного стажиста-інкасатора поранили. Злочинці забрали десь 400 тисяч гривень. У 2005 році 8 листопада — третій зухвалий напад на інкасаторів. У районі Пташиного ринку невідомі напали на інкасаторську машину банку «Аваль». Два співробітники державної служби охорони і водій-інкасатор загинули на місці. Злочинців теж було двоє. Жоден із злочинів не розкритий.

Харківські інкасатори і раніше з побоюванням виконували свої обов'язки, тепер і зовсім можуть почати масово звільнятися з роботи. Причина очевидна: якщо злочини не розкриваються, то кожний з них —потенційна мішень для наступного нападу. Кажуть, що вже стомилися чекати розкриття злочинів. І в професіоналізм міліції не вірять. Як не вірять і в те, що коли-небудь їхня робота стане безпечною, що буде досить броньованих автомобілів, які керівництво обіцяє придбати після кожного нового нападу.

Микола КОСИЙ.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

го району протистояння через соняшник дійшло до погроз вогнепальною зброєю й барикад із тракторів — пайовики одного з господарств уже зібрали врожай, коли інші орендарі разом з виконавчою службою приїхали вилучати насіння. Конфлікт був вичерпаний лише після втручання голови райдержадміністрації, котрий особисто приїхав на місце протистояння. Про незаконне захоплення земель уже цього року повідомляли з Вовчанського, Балаклійського та декількох інших районів. На недавній сесії облради було вирішено розробити спеціальну програму, щоб навести лад у користуванні земель. Так, на сьогодні, за даними управління агропромислового комплексу, в області залишаються вільними 200 тисяч гектарів землі, і через це вони вже можуть називатися конфліктними, через велику кількість бажаючих їх орендувати. Отож причини земельних воєн очевидні — недосконале законодавство й відсутність дієвого контролю з боку влади.

Три тижні тому Миколі Білецькому виповнилося шістдесят. Він був заможним господарем, власником і директором підприємства «Молнія». Це одна із найбільших і найуспішніших агрофірм у районі. Білецький вирощував зернові, займався тваринництвом і переробкою сільгосппродукції. У загиблого значилося 7 тисяч гектарів землі — і кілька судових справ через земельні й майнові суперечки. У селі Юрченковому кажуть, що людиною він був широю і чуйною. Керівник — вимогливий, але справедливий. І для села зробив багато чого: відремонтував дороги, провів газ, побудував школу. Конфліктував лише з підприємцями із сусідньої агрофірми.

Начальник обласного управління МВС Віктор Развадовський уже заявив, що особистості злочинців слідству відомі й злочин буде розкрито найближчим часом.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

27 березня. Луганськ. Міськрада презентувала нові машини для міського парку — два тролейбуси і три автобуси марки «Богдан».

28 березня. Миколаїв. Урочистості з нагоди 65-ї річниці визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

30 березня. Київ. Акція «Експрес усмішок», під час якої учні столичної середньої школи №2 «запустили у небо» 200 своїх усмішок, намальованих на повітряних кульках.

29 березня. Дніпропетровськ. Всеукраїнські змагання зі скелелазання «Золота ящірка» серед юніорів, юнаків та підлітків.

31 березня. У Міжнародному аеропорту «Київ» (Жуляни) на реконструйовану злітно-посадкову смугу вперше за всю історію аеропорту здійснив посадку багатомісний літак Аеробус А-320.

1 квітня. Сесія Верховної Ради України 401 голосом ухвалила постанову про призначення чергових виборів Президента України 25 жовтня 2009 року.

2 квітня. У селі Келеберда Полтавської області на честь 200-річчя від дня народження Миколи Гоголя відкрито скульптурний комплекс, присвячений Тарасу Бульбі.

Віце-президент Європарламенту Марек СІБЕЦ: судова система в Україні є «найгіршою у світі» (Інтерфакс-Україна)

У січні—березні смертність серед громадян скоротилася на 23% порівняно з аналогічним періодом 2008 року, повідомляє прес-служба Міністерства юстиції

Ігнорування позиції контролюючих органів призводить до неправомірних дій

Питання права власності у сфері земельних правовідносин, державного та комунального майна, самочинного будівництва дедалі глибше зачіпають інтереси держави. Триовожним є той факт, що часто-густо ці проблеми розглядаються без участі прокурорів. Така ситуація стала приводом для розмови з Генеральним прокурором України **Олександром МЕДВЕДЬКОМ**.

— Наскільки серйозними є збитки, завдані некоректними діями, зокрема при вирішенні питань, що стосуються земельних відносин?

— Вибірковою перевіркою прокурорами охоплено понад три тисячі судових справ зазначеної категорії, які винесено судами в 2008 році. Оскаржено 1790 рішень, що становить 60% від вивченого, порушено питання про повернення державі та органам місцевого самоврядування понад 8 тис. га землі, з них 5 тис. га — сільськогосподарського призначення; 82 об'єкти державної та комунальної власності загальною вартістю майже 100 млн. грн.; оскаржено право власності на 560 об'єктів самочинного будівництва. Винесено 25 документів реагування у зв'язку з бездіяльністю чи іншими порушеннями органів влади, місцевого самоврядування, контролюючих органів.

Як засвідчило вивчення, суди у деяких випадках перебрали на себе повноваження органів влади, місцевого самоврядування та контролюючих органів: — судовими рішеннями безпідставно визнається право власності на житло у недобудованих будинках та самочинно збудовані споруди, які не введені в експлуатацію, що створює небезпеку життю і здоров'ю громадян, які перебуватимуть та житимуть у них;

— необґрунтовані рішення судів використовуються з метою уникнення мораторію щодо відчуження земельних ділянок сільськогосподарського призначення, отримання землі поза встановленою конкурсною процедурою, змінення цільового призначення земельних ділянок;

— суди своїми рішеннями сприяють незаконній прихованій приватизації комерційними структурами державної та комунальної власності;

— **Розкажіть про стан нагляду у сфері самочинного будівництва.**

— За даними статистики, в 2008 році офіційно введено в експлуатацію 41 тис. об'єктів. Майже стільки ж (40 тис.) об'єктів зведено самочинно, 12 тис. з них за рішеннями судів в обхід встановленої законом процедури допущені до експлуатації шляхом визнання на них права власності за порушниками закону. Вимоги закону, що визначає порядок будівництва або реконструкції, регламентовані та імперативно визнані для будь-якого об'єкта, а саме: наявність права на земельну ділянку; проектної документації, затвердженої у встановленому порядку; дозвіл на будівництво; дотримання містобудівних регламентів, будівельних, екологічних, санітарно-гігієнічних, протипожежних та інших правил, нормативів тощо.

Відсутність будь-яких з цих умов не дає можливості проводити будівництво, оскільки це і безпека умов праці, майбутнього проживання або перебування людей, а загалом — безпека життя та здоров'я громадян.

Закон чітко визначає повноваження державних органів і покладає контроль за будівництвом та реконструкцією на спеціальні органи: державні інспекції архітектури будівельного контролю, а прийняття в експлуатацію — на спеці-

альні комісії органів місцевого самоврядування.

Ми, як прокурори та юристи, повинні знати, що суди не повинні перебирати на себе функції цих органів, а судові рішення не повинні підмінити акти державних органів. На жаль, у багатьох випадках судді при розгляді справ цієї категорії не дотримуються вимог закону. Як правило, рішення судів не оскаржуються, вони носять характер замовного сторонами «міжсобоїчка». Державні та контролюючі органи, попри невідповідність судових рішень вимогам закону, їх не оскаржують. Прокурори, в свою чергу, не виконують вимоги галузевого наказу, такі рішення не виявляють та не оскаржують і як наслідок — держава несе значні збитки.

— **Олександр Івановичу, назвіть приклади порушення права власності у сфері самочинного будівництва. Що робиться, щоб припинити протиправний захват земель?**

— Наприклад, суддя господарського суду Харківської області Швед визнав за ТОВ «Мега-7» право власності та ввів в експлуатацію самовільно збудоване п'ятиповерхове приміщення дитячого будинку іграшок «Мега Антошка» загальною площею 8,6 тисячі кв. м у центрі м. Харкова. Цитую із рішення суду: «Визнати введеним в експлуатацію нерухоме майно, що розташоване на проспекті Леніна, 9». Запитання: це що, акт введення в експлуатацію державної комісії чи акт правосуддя? Цей торговельний комплекс будуть відвідувати тисячі дітей та їх батьки. Хто нестиме відповідальність за їх життя та безпеку? Оскільки жодного дозвільного документа на цю будівлю не було.

Суддя господарського суду Дніпропетровської області Єременко визнала за ТОВ «Альтаір-XXI вік» право власності на самочинно зведений торговельно-розважальний комплекс «Караван» з культурними закладами та паркінгом загальною площею понад 56 тис. кв. м без актів введення в експлуатацію. При цьому було порушено виключну підсудність, бо будівля розміщена у місті Харкові. Цитую із рішення суду: «Визнати за ТОВ «Альтаір-XXI» право власності на торговельно-розважальний комплекс — без додаткових актів введення в експлуатацію». Ця ж суддя ввела в експлуатацію ще один самочинно збудований центр оптово-роздрібної торгівлі в Харківській області загальною площею 14 тис. кв. м.

Вказані рішення оскаржені прокурорами, порушено питання про притягнення до відповідальності суддів. Але ж треба ще вирішувати питання про заборону використання цих будівель, поки вони не будуть прийняті в експлуатацію в установленому законом порядку, бо тисячі людей наражаються на небезпеку, відвідуючи їх. І таких прикладів можна навести чимало.

Такий стан і з оздоровчими комплексами. Наприклад, господарським судом АР Крим визнано право власності за ЗАТ «Лікувально-оздоровчий центр «Демерджі» на самочинно зведені будівлі оздоровчого комплексу загальною пло-

щею 4,9 тис. кв. м, що розташований у місті Алушта, без прийняття їх до експлуатації. Тим самим піддано небезпеці життя громадян, що відпочиватимуть у цьому комплексі. Незаконне судові рішення прокуратурою автономії оскаржене в касаційному порядку.

Такі порушення допускалися судами Вінницької, Запорізької, Миколаївської, Херсонської та інших областей. Усього прокурорами оскаржено в касаційному та апеляційному порядку 48 судових рішень щодо оздоровчих комплексів.

Бездіяльність контролюючих органів призводить не тільки до повної безкарності забудовників, а й до самовільного захвату земель. Наприклад, на протиправній захопленій землі площею 0,5 га рішенням господарського суду Хмельницької області за ТОВ «Епіцентр К» визнано право власності на будівлю торгового центру площею понад 3 тис. кв. м. При цьому хоча звернути вашу увагу на те, що рішення суду постановлено за відсутності у позивача: дозволу на будівництво, правовстановлюючого документа на землю, проектної документації на будівлю та акта введення її в експлуатацію.

За таких умов господарський суд Херсонської області задовольнив позов приватної фірми «Колізей» та визнав право власності на самочинно збудований ресторан площею 930 кв. м. І таких прикладів можна навести багато.

Я звертаюся до прокурорів цих областей про вжиття заходів щодо притягнення до відповідальності суддів, які винесли зазначені незаконні рішення. Необґрунтовано визнаючи право власності на самочинну забудову, зведену на самовільно захоплених земельних ділянках, суди тим самим закріплюють право на отримання цих земель, у тому числі віднесених до особливих категорій.

Заплющуючи очі на очевидні порушення закону та прикриваючи свою бездіяльність, органи місцевого самоврядування як правило своїх представників в судові засідання не направляють. Лише у трьох з більш як 12 тисяч випадків самочинного будівництва рішення суду оскаржувалося органами місцевої влади. Ще раз прошу замислитися — 3 з 12 тисяч розглянутих справ, або 0,025% від загальної кількості перевірених справ. Наприклад, до районних судів у місті Севастополі звернулися всім громадянам із позовом про визнання права власності на 64 квартири та 6 недобудованих будинків. Розглядаючи справи, суди знехтували висновки експертної установи, що готовність будівель становить лише 48%, а окремих квартир — навіть 5%. Представники Фонду комунального майна Севастопольської міської ради та бюро технічної інвентаризації на засідання суду не з'явилися, заперечень по суті позову не надали та просили розглядати справу за їх відсутності.

Задовольняючи позов, суд не прийняв до уваги вимоги статті 382 Цивільного кодексу України, відповідно до якої квартирою є ізольоване помешкання в житловому будинку, придатне для постійного в ньому проживання.

Як у подальшому використовуватимуться ці приміщення без здійснення технічного контролю за їх добудовою, якщо рішення суду позбавляє власників необхідності здавати в експлуатацію будівлі в установленому законом порядку, чим це загрожуватиме потенційним мешканцям будинку, не цікавило ні суд під час винесення рішення, ні контролюючі органи. Прокуратурою міста Севастополя рішення судів оскаржено в апеляційному порядку.

З вивчених 1208 рішень по справах щодо самочинного будівництва 510, або 45% визнано такими, що ухвалені з порушенням вимог закону та у зв'язку з цим оскаржено прокурорами.

— **Що дає змогу фізичним та юридичним особам легалізувати самочинне будівництво через судові рішення?**

— Передусім це недосконале законодавство, що регулює означене коло пра-

вовідносин, та невиконання у повному обсязі контролюючими органами покладених на них законом повноважень. Виникає питання: чому впродовж 2008 року органами Держархбудконтролю при виявленні 40 тис. об'єктів, що будуються самочинно, лише по 290 матеріалів передано до органів прокуратури? Де інші матеріали? Відповідь, здається, напрошується одна: посадові особи або не бажають працювати, або, зловживаючи службовим становищем, домовляються із зацікавленими особами не реагувати. При цьому жодного матеріалу не передано до територіальних прокуратур за фактами самочинного будівництва у Львівській, Вінницькій, Івано-Франківській областях, де виявлено від однієї до трьох тисяч порушень відповідно.

— **Олександр Івановичу, який стан справ при вирішенні судами так званих спорів із земельних питань?**

— За результатами вивчення близько 1,6 тис. судових справ щодо набуття права власності на землю прокурорами внесено понад 1110 або 70 % апеляційних та касаційних скарг (подань), заяв про перегляд судових рішень у зв'язку з нововиявленими обставинами. За оскарженими рішеннями незаконно набуто право на 8,1 тис. га землі, з них: 5 тис. га — сільськогосподарського призначення; на 100 га земель житлової та громадської забудови; 270 га — рекреаційного призначення; 142 га — водного фонду; 290 га — лісгосподарського призначення; та більше 1 тис. га земель іншого призначення.

— **Чи виявлено порушення мораторію на відчуження земель сільгосппризначення у регіонах?**

— Виявлено у більшості регіонів країни. Адже суди, нехтуючи вимоги ст. 139 Земельного кодексу України, під час розгляду спорів не тільки ігнорують вимоги щодо продажу землі на аукціоні, а й необґрунтовано змінюють цільове призначення землі, зобов'язуючи вчинити дії відповідні органи. Прокурорами внесено понад 900 апеляційних та касаційних скарг (подань) на рішення судів, за якими відчужено понад 5 тис. га землі сільгосппризначення, з них найбільше в АР Крим — 613 га, в областях: Київській — 1,5 тис. га, Запорізькій — 520 га, Дніпропетровській — 210 га.

На підставі судових рішень у 2008 році змінено цільове призначення понад 800 га земель, переважно сільськогосподарського призначення.

— **Проблем досить багато. Які ж перспективи припинення цього безладу, що ви пропонуєте?**

— Для недопущення в подальшому легалізації самочинного будівництва в обхід закону на підставі необґрунтованих судових рішень ми вважаємо за необхідне запропонувати Верховному Суду України розглянути питання практики розгляду судами таких справ на Пленумі та ініціювати внесення законопроекту про виключення пп. 3, 5 ст. 376 ЦК України щодо можливості набуття в судовому порядку права власності на будівлі, що зведені без передбачених законодавством дозвільних документів.

Інформувати Президента України та Верховний Суд України про стан законності у сфері земельних правовідносин, самочинного будівництва, державного та комунального майна, внести подання до Кабінету Міністрів України про усунення порушень законодавства у сфері містобудування та притягнення до відповідальності керівництва Державної архітектурно-будівельної інспекції України.

Генеральній прокуратурі та прокурорам областей продовжити роботу з відслідковування та оскарження судових рішень, винесених у порушення закону в цій сфері правовідносин.

— **Дякуємо за розмову.**

— **Прощу.**

Інтерв'ю взяв Ігор КОВАЛЬ.

Синдром «порохової бочки»

ТРИВОЖНА ТЕМА

Спостережливі люди помітили, що найуживанішим порівняльним виразом сьогодні став «... немов на порохівій бочці». Із цим твердженням важко не погодитися. Варто лише увімкнути телевізор, як одразу опиняєшся в полоні поганих новин. Знову щось вибухнуло, прорвало, загорілося... Знову жертвою стало чиєсь людське життя. У територіальному управлінні Держгірпромнагляду Луганської області ситуацію не драматизують, але водночас наявності синдрому «порохової бочки» не виключають. Особливо в житлово-комунальному господарстві.

Чому балони стоять без «шляп»

Про житлово-комунальне господарство кажуть, що це найображеніша державою галузь. Ні ухвалення законів і програм з її відродження, ні оголошений 2007 рік реформування ЖКГ позитивних результатів не дали. Стан комунікаційних мереж, як і раніше, залишається аварійним і потребує якщо не повної заміни, то серйозної реконструкції та ремонту. «Латання дірок» — повсякденна робота житлово-комунальних служб, а це означає, що в їхньому господарстві є необхідне устаткування для зварювальних робіт і балони з киснем. А ось про це докладніше.

Після вибуху в Євпаторії, причиною якого стало порушення вимог з експлуатації кисневих балонів, фахівці територіального управління Держгірпромнагляду передусім звернули увагу на напівпідвальні приміщення багатоповерхівок. Не секрет, що найчастіше комунальники розміщують тут свої майстерні й, всупереч забороні, зберігають кисневі балони для проведення зварювальних ро-

біт. Для обстеження підвалів і підсобних приміщень на предмет зберігання там вибухонебезпечних речовин і предметів в області були сформовані мобільні групи. Завдяки їхній роботі вдалося ліквідувати багато які «порохові бочки». Наприклад, у місті енергетиків Щастя до адміністративної відповідальності притягнуто п'ять посадових осіб.

Варто зазначити, що й саме населення стало вимогливішим до дотримання правил безпеки з боку житлово-комунальних служб. Заступник начальника територіального управління Держгірпромнагляду В'ячеслав Гапонов зазначає, що останнім часом жителі області дедалі частіше інформують про порушення правил утримування кисневих і газових балонів, і в такий спосіб спільними зусиллями вдається наводити лад.

Щоправда, чинна система організації перевірок іноді вносить небажані корективи. Наприклад, відповідно до правил, цільову перевірку можна провести тільки після збігу десяти днів з моменту інформування керівників об'єкта про майбутній візит

контролерів. З одного боку, ці десять днів дають можливість справді ліквідувати недоліки й порушення, але з другого, недбайливі керівники шляхом обману приховують від працівників служби нагляду справжні проблеми. У такому разі змінити ситуацію важко.

Найпоширеніше порушення — відсутність ковпачків на кисневих балонах і пристосувань, що виключають самовільне падіння ємностей. З'ясувалося, ковпаки в Україні — найбільша проблема, бо вони продаються лише в комплекті з балоном. Покупка не з дешевих, тому кожний власник намагається експлуатувати балони щонайдовше, а що стосується ковпачків, то цю деталь вони не вважають особливо важливою.

Все, як належить, але...

Особливу тривогу керівників наглядового управління викликає використання і зберігання

ФАКТ

Територіальним управлінням Держгірпромнагляду Луганської області з початку року організовано 25 перевірок підприємств ЖКГ, що використовують зварювальне устаткування і балонний газ.

кисневих балонів у лікувальних закладах області. За інформацією фахівців управління, на сьогодні жодна медична установа регіону, крім обласної дитячої лікарні, не має кисневої підстанції й кисневого проводу, що заходить у приміщення операційних і реанімаційних відділень. Та й у дитячій обласній лікарні, стверджують фахівці, не все зроблено за правилами. Просто неба у залізних рампях тут зберігають більш як 200 кисневих балонів, до того ж неподалік відділення патології немовляти. А, відповідно до правил безпеки, балони можна розташовувати від будинку лише на відстані не менш як 30

метрів. Коментуючи цей факт, головний лікар лікарні Василь Ткаченко стверджує, що сьогодні балони з киснем є резервом, і з появою кисневої станції на території лікарні їх практично не заправляють і не використовують.

Заднім числом Василь Ткаченко не виключає можливості виникнення нестандартної ситуації, причину якої могло спричинити розміщення на території лікарні двох сотень балонів з киснем. Але сьогодні, вважає він, небезпека минула. Ця проблема існувала з минулого сторіччя й була головним боєм усіх керівників цієї лікарні. Однак наприкінці минулого року, на щастя, її вдалося розв'язати. З обласного бюджету були виділені кошти на встановлення 6-тонної кисневої станції і створення системи трубопроводу. Це не тільки забезпечило безперебійну подачу необхідних засобів життєзабезпечення в реанімаційне відділення, у якому перебуває 20 немовлят, а й заощадило бюджет лікарні.

Щойно минує криза, ділиться планами головний лікар, обладнають ще одну кисневу станцію — резервну, і тоді з балонами можна буде розпрощатися. А поки що лікарня не може від них відмовитися. Адже йдеться про сотні життів. Держгірпромнагляд теж не може заборонити утримування балонів з тієї самої причини. Синдром «порохової бочки», схоже, нездоланний.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Заганяють себе в кут

ТЕНДЕНЦІЇ

Саме після святкування 8 Березня уряд ухвалив істотно зменшити державну соціальну допомогу. «Подарунок» отримали, зрозуміло, не тільки жінки. Матеріальної підтримки позбавлено фактично всіх жителів села, залишивши їх сам на сам з городом.

На жаль, це не перший і, мабуть, не останній удар по малозабезпечених співгромадянах. Найімовірніше, суди незабаром будуть завалені позовними заявами тих, хто знає закони: вони зворотної сили не мають. І станеться те, що мало місце торік у Білоцерківському й Тарашанському районах Київщини. Там до слуг Феміди звернулися сотні ветеранів війни, котрі не одержали в 2007-му щорічну разову грошову допомогу до 9 Травня.

Суди, не озираючись на Київ, але поважаючи відповідні закони й рішення Конституційного Суду України, створили скандальний для Кабміну прецедент: практично всі позови задовольнили.

За ветеранами в суди вирушили сотні матерів, які виховують дітей до трьох років, потерпілих «чорнобильців», жертв нацистських переслідувань, що також не одержали законну матеріальну допомогу. Суди були непокитні до «благань» держчиновників і захистили права громадян. Уряди-годи до «гвинтиків» прислухалися.

Лише в Тарашанському райо-

ні в 2008-му виконавча служба заарештувала й стягнула з рахунку райуправління праці й соціального захисту 372 тисячі гривень. Ці кошти, виплачені за рішенням суду, були призначені для

виплати ветеранам війни до річниці Перемоги.

Із обласного бюджету до 9 Травня виділили додаткові кошти, але їх не вистачило всім: 387 ветеранів залишилися без грошей.

Якщо вони звернуться по допомогу до Феміди, а до них приєднуються інші категорії скривджених, борги зростатимуть, як ціни. Важко уявити, в яку боргову яму «сяде» держава, коли всі обділені пільговиками зажадають поваги ніким не скасованих законів. На їхньому боці, до слова, і прокуратура, яка справно вимагає своєчасних виплат не тільки зарплат, а й допомог.

Уряду не позаздриш: заощаджуючи на найбільшій, він усе далі заганяє себе в кутки. Але Кабмін від райцентрів далеко, отже, відбивати атаки скривджених доведеться старанним і ні в чому не винним працівникам соціальної служби. Вони стали заручниками ситуації, між молотом і ковалем. Щоб їм уціліти і вижити — прямий шлях на присадибну ділянку. Поповнювати лави тих, кого Київ, прирівнявши до заможних, позбавив усілякої соціальної підтримки. Залишаться, схоже, у райцентрах суди із чергами позивачів і прокурор з приписами...

Іван ІЛІЯШ.

Київська область.

Мал. Євгена МЕРА.

КРИМІНАЛ

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Податківці вилучили 10 «одноруких бандитів»

Шість гральних апаратів «Ришельє», а також по одному «Містер Твістер», «Джангінг Джек», «Джек Бокс», «ADPI» виявили працівники податкової міліції Закарпаття у приміщенні одного з кафе в місті Виноградів. З'ясувалося, що вони були встановлені без жодних дозвільних документів. Тож апарати загальною орієнтовною вартістю 215 тисяч гривень вилучено.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Малого «терориста» швидко знайшли

Лише день знадобився правоохоронцям, щоб знайти «жартівника», який повідомив про те, що в школі №14 Тернополя закладено вибуховий пристрій. «Терористом» виявився п'ятикласник. Коли він навчався у цій школі, а потім батьки перевели його до іншої. «Жарти» сина дорого коштуватимуть батькам: доведеться оплатити вилучення рятувальників та правоохоронців. До речі, всіх «заміновувачів», а торік у Тернополі зафіксовано три такі випадки, міліція знайшла.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

КРИМ

Судять перевертня в погонах

До Красногвардійського районного суду направлено кримінальну справу колишнього начальника Первомайського райвідділу міліції. Його звинувачують у грабунках, крадіжках, зловживанні службовим становищем, службовому підробленні, незаконному зберіганні наркотиків, шахрайстві, незаконному затриманні й грубому порушенні законодавства про працю. Тим часом в Саках розглядають кримінальну справу іншого чиновника. Начальника виконавчої служби місцевого управління юстиції звинувачено в службовій недбалості.

Віктор ХОМЕНКО.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Дев'ять років за мільйон

Колишній директор комбінату хлібопродуктів приховав від бюджету мільйон гривень податків. Раніше тричі судимий подолянин протягом двох років проводив незаконні оборотки, оформляючи документи на придбання у фіктивних підприємств зерна та надання консультативно-посередницьких послуг. До того ж продав майновий комплекс комбінату хлібопродуктів за 856 тисяч гривень, «забувши» відобразити цю операцію за бухгалтерським й податковим обліком. Міліціонери-податківці виявили також факт привласнення директором трьохсот тонн зерна. Всі ці операції коштували махінаторів дев'яти років позбавлення волі.

Ірина КОЗАК.

Просто неба у залізних рампях тут зберігають більш як 200 кисневих балонів

Україна і НАТО підписали Угоду про транзитне перевезення територією України вантажів невійськового призначення для забезпечення операції Міжнародних сил сприяння безпеці (МССБ) Афганістану, повідомив речник МЗС України Василь КИРИЛИЧ

На початку травня у Києві відбудеться 3-тє засідання Спільного візового комітету Україна — ЄС, на якому Євросоюз остаточно вирішить, чи буде скасовано візовий режим з Україною, повідомляє прес-служба МЗС

Хто придумав телевізор?

Його прізвище ми чули з дитинства

«Поважаючи Вас, назвали Борисом»

У вересні 1899 року Павло Грабовський прибув до Тобольська. На той час 35-річний поет мав старечий вигляд. Роки заслання істотно підірвали його здоров'я, він відчував, що жити йому залишилося недовго. Однак у серпні 1900 Павло Арсенович написав у листі Борисові Грінченку: «Ось недавно одружився з однією місцевою дівчиною, котра теж була в заслання». Можна сказати, що своїй появі на світ Борис Павлович зобов'язаний царській жандармерії. Про цю подію в родині Грабовських збереглася така легенда.

— Анастасію Миколаївну Лук'янову (Гутовську) було заслано за замах на цесаревича. Вона кинула в нього бомбу, яку виготовила власноруч. А носила її — у Біблії, у середині якої зробила отвір... У заслання до неї почав залиятися багатий одружений чиновник. Анастасія Миколаївна не погодилася на його залицяння, після чого чиновник пообіцяв заслати її в Ішим. Довідавшись про це, Павло Грабовський запропонував Анастасії Миколаївні фіктивний шлюб. Через два дні вони обвінчалися, оселилися в одній квартирі, але в різних кімнатах. Однак у жандармерії щось запідозрили, наскочили з перевіркою і зробили попередження. Після чого Павло й Анастасія почали жити родиною.

І вже через рік Борис Грінченко одержав такого листа: «Не так давно у мене народився син, і дружина моя, поважаючи Вас, назвала його Борисом». У грудні 1902 року Павла Арсеновича не стало. Анастасія Миколаївна пережила його на півстоліття. Завжди з повагою згадувала чоловіка й була щаслива, що той нетривалий шлюб подарував їй сина.

Далі, мабуть, варто навести автобіографію, написану самим Борисом Павловичем в 1951 році. «У п'ять років був перевезений матір'ю до Харкова (батько помер через рік після мого народження). У Харкові жив до чотирнадцяти років. У дитинстві багато хворів, лежав у гіпсі, тому змушений був навчатися вдома, складаючи іспити в гімназії екстерном. Після смерті бабусі переїхав до матері в Киргизію. Жили в Токмаку. В 1919 році був направлений у радпартшколу, закінчив її, служив у ЧОНі, потім у 1-й (4-й) легкій Туркестанській батареї добровольцем. У 1922 році виїхав до Ташкента, служив в Обсерваторії лаборантом, згодом у Ташигестрамі обмотником динамомашин. В 1925 році виїхав до Саратова і незабаром був відряджений у Ленінград на Електровакuumний завод по своєму винаходу — телефоту (екземпляр якого зберігається в музеї зв'язу в Ленінграді)». Однак в автобіографії не згадано про ще одну пам'ятну подію, яка сталася в Ленінграді. Тоді він зустрів свою майбутню дружину Лідію Олексіївну Жигунову.

Забудьте про телефот. Інакше — загинете

— Інесо Борисівно, як познайомилися Борис Павлович і Лідія Олексіївна?

— Це відбулося в 1925 році, коли Борис Павлович зі своїми співавторами Миколою Піскуновим і Віктором Поповим приїхали в Ленінград до професора Бориса Львовича Розинга. На той момент Борис Львович уже розробив свою систему передачі телевізійного зображення. Але відрізнялася вона

ФАМІЛЬНІ МЕМУАРИ

Це інтерв'ю не зовсім звичайне. Інесо Борисівну Грабовську—Ткаченко я ніколи не бачила особисто. Нас з'єднав телефонний дзвінок. Абонент у далекому Бішкеку одразу погодився відповісти на всі запитання, що нас цікавлять, і в годину «ікс» біля іншого кінця проводу зібралася вся родина. Ми говорили про Бориса Павловича ГРАБОВСЬКОГО (на знімку). Про його батька — Павла Грабовського — в Україні знає кожний школяр. А те, що син поета створив першу в світі електронну систему передачі телевізійного зображення (нинішньою мовою: телевізор і відеокамеру) — лише одиниці.

тим, що передавач був механічний, а приймач — електронний. Тому система була нежиттєздатна. А в дідусевій системі електронними були і приймач, і передавач. Коли Борис Львович про це довідався, він сказав, що необхідно терміново запатентувати винахід: «Ви відкрили щось таке, після чого заграмиють».

І для оформлення необхідних документів Борис Львович запросив Лідію Олексіївну. Дідусь добре знав її родину: разом навчався з дядьком, був знайомий з батьком Олексієм Жигуновим, відомим петербурзьким архітектором, мільйонером. Олексій Жигунов був власником п'яти особняків, мав вклади в англійських банках. Це, звичайно, не могло не дратувати владу. Його часто викликали на допити в ГПУ. В один з таких допитів сильно побили, після чого Олексій Жигунов помер. Його дружина померла від туберкульозу. І в 1925 році (бабусі тоді було 22 роки) Лідія Олексіївна вже повністю утримувала родину: молодших братів і сестричку. У неї була чудова освіта, бабуся влаштувалася працювати друкаркою. А Борис Львович, котрий також знав її батька, часто підшукував для неї роботу. І того разу він саме їй запропонував оформити документну заявку.

відбулася 26 липня 1928 року. Все це офіційно зафіксовано. Під час випробувань була присутня спеціальна комісія.

— Кажуть, ваша бабуся стала першою у світі телеведучою.

— Систему збирали вдома. В одній кімнаті поставили приймач, в іншій — передавач. І в той момент, коли щось не виходило, адже ця система ще була досить примітивна, бабуся підійшла до передавача щось підправити. І тут усі побачили зображення жіночої руки й потім — силует жінки. Усі закричали: «Ура!» Випробування пройшло успішно.

Згодом систему перенесли на вулицю. Тоді вдалося передати зображення трамвая, який рухався вулицею. І хоча зображення було ще без звуку, проте є свідоцтво міжнародної Спільки преси з радіо, техніки і електроніки про визнання заслуг радіотелефоту як першої у світі повністю електронної системи телебачення.

— А як ташкентські досліді потрапили в книгу Мітчелла Уілсона «Брат мій, ворог мій»?

— Коли досліді було визнано вдалими, і комісія винесла вердикт, що в Радянському

самий час заарештували Бориса Розинга нібито за терористичну діяльність. На каторзі (здається, в Архангельську) він і загинув. Щоб сховати дідуса, бабуся вивезла родину до Фрунзе (Киргизію), де жила мама Бориса Павловича. Вони сховалися й багато років не згадували про телефот. Бабусина сестра Ніна спробувала повернутися в Ленінград, але в 1938 році її заарештували й заслали на каторгу. Там її вкусив енцефалітний кліщ. І в 1941 році, коли Ніна стала повним інвалідом, бабусі вдалося забрати її у Фрунзе. А її брати під час війни загинули... під Ленінградом.

Але повернімося до історії про дідусеві записи... У 50-х йому випадково трапилася книжка Мітчелла Уілсона «Брат мій, ворог мій», де в художньому описі практично слово в слово викладено те, що відбувалося на дослідях у Ташкенті. Тоді дідусь почав скрізь писати і доводити, що це не в США була створена електронна система телебачення. І що не Володимир Зворикін винайшов телебачення (В. Зворикін, російський інженер. В 1919 році емігрував до США. В 1933 році завершив роботу над створенням своєї електронної телевізійної системи. — Авт.). Після чого з ЮНЕСКО прийшло підтвердження, що Борис Павлович Грабовський справді є винахідником першої у світі електронної системи передачі зображення.

У вересні 1899 року Павло Грабовський прибув до Тобольська. На той час 35-річний поет мав старечий вигляд. Роки заслання істотно підірвали його здоров'я, він відчував, що жити йому залишилося недовго. Однак у серпні 1900 Павло Арсенович написав у листі Борисові Грінченку: «Ось недавно одружився з однією місцевою дівчиною, котра теж була в заслання». Можна сказати, що своїй появі на світ Борис Павлович зобов'язаний царській жандармерії. Про цю подію в родині Грабовських збереглася легенда.

А що стосується книжки Уілсона... Тоді, у Москві, у дідуса забрали чотири папки з повним технічним описом всіх дослідів і того, що відбувалося в Ташкенті. Тільки тепер почали говорити, що всі ці чотири папки опинилися в Америці. Яким чином? Ми не знаємо.

Бабуся вивчила українську, щоб листуватися

— Яка освіта була у Бориса Павловича? В одних джерелах зазначено, що він навчався в політехнічному, в других — у медичному. В третій — що він взагалі не мав закінченої вищої освіти.

— Якщо судити по тому, що розповідала бабуся, дідусь дуже багато вчився. Адже телефот — не єдиний його винахід. У Бориса Павловича близько 50 заявочних свідоцтв і 12 зареєстрованих патентів. Коли він працював над апаратом для сліпих, пішов учитися в медичний інститут. Коли потрібні були знання хімії — на хімічний. У результаті він закінчив Киргизький державний педінститут (де згодом й викладав), одержавши диплом фізика. Отож вища освіта у нього все-таки була.

— Чула, він ще й казки писав...

— Публікував дідусь науково-фантастичні розповіді. Він навіть склав з них збірку «Біофактор». У родині зберігається книга Івана Єфремова «Туманність Андромеди» із вдячним підписом автора, де він пише, що в дідуса дуже цікаві розповіді й задуми. Але казки він теж писав: «Казка про ракету», «Павук-плавунець»... Правда, не знаю, чи видавалися вони. Ще в родині збереглися рукописи п'єси, написані Борисом Павловичем про життя його батька. Також разом із дружиною він написав повість про Павла Грабовського. (А Лідія Олексіївна написала повість про життя самого Бориса Павловича). До речі, все це написано гарною літературною мовою.

Взагалі про Павла Грабовського постійно згадували. Зібранням всіх документів, біографічних фактів, спогадів про нього займалася Лідія Олексіївна. Дуже багато чого їй розповіла свекруха. Бабуся все архівувала, вела величезне листування з музеєм Павла Грабовського (с. Грабовське)... До слова, у родині розмовляла російською мовою. Борис Павлович української не знав. А от Лідія Олексіївна спеціально вивчила українську, щоб листуватися з Україною.

Верхній ряд: Ніна Жигунова, Лідія Грабовська-Жигунова, нижній ряд: Світлана Грабовська, Анастасія Лук'янова (мати Бориса Павловича) і Борис Грабовський.

Так бабуся й дідусь і познайомилися. Борис Павлович майже одразу запропонував одружитися. Бабуся погодилася, і, взявши всіх дітлахів (так він називав братів і сестру Лідії Олексіївни), вони виїхали до Саратова. Там пожили з півроку. Але бабуся, у якій теж був туберкульоз, почала погано почуватися. Тоді Борис Павлович запропонував виїхати в Ташкент. Тому всі роботи із завершення електронної системи телевізійного зображення (телефоту) виконувалися вже в Ташкенті. І перша у світі «телепередача»

Союзи винайдено електронну систему телебачення, дідуса викликали в Москву, в НКВС і... категорично наказали більше ніколи в житті не згадувати про те, що він винайшов. Якщо він цього не зрозуміє, то просто загине. Після цієї розмови дідусеві довелося симулювати божевілля...

— Це була симуляція? У його офіційній біографії сказано, що в Бориса Грабовського був серйозний нервовий розлад.

— Ні. Це була симуляція. У нього просто не було іншого виходу. Приблизно в той

Лідія Олексіївна Грабовська (Жигунова) у дитинстві — перший ряд, друга ліворуч. Ліворуч від священника її батько Олексій Жигунов, праворуч — мати Марія Жигунова.

— Невже дідусь навіть українських пісень не співав. Мені здається, у всьому Радянському Союзі після третьої чарки заводили «Ти ж мене підманила».

— Почнімо з того, що дідусь був стовідсотково непитущою людиною. Ніколи. Тільки молоко. Пісні він, звичайно, співав. Коли він помер, я була зовсім крихіткою, але добре пам’ятаю, як він мені співав колискові. Але українських пісень він не знав. А вчити мову у нього не було часу. Він був весь у винаходах. Благоустроєм до-

— Ви знаєте, мені часто доводилося чути: «По лінії Павла Грабовського всі померли». Як же померли? Ми живі. Коли в Бішкеку в Слов’янському університеті відкрили кафедру українистики (тоді послом України в Киргизії був Петро Дмитрович Шаповал. Він і його дружина Надія Миколаївна доклали максимум зусиль для відкриття кафедри), ми відправили туди нашу старшу дочку вивчити українську мову. Одного разу вона похвалилася, що Павло Арсенович — її прадід. А їй відповідають: «Такого не може бути. Адже всі померли». Тоді Надія Миколаївна зацікавилася цією «новиною».

Приїхала до нас додому. А ми живемо в тому самому будинку, який дідусь і бабуся купили, переселившись у Фрунзе. Я ознайомила її з документами. Вона, звичайно, дуже здивувалася, але після цього на кафедрі відкрили стенд, присвячений Павлу Арсеновичу. Відвели там місце й для дідуса.

— Знаю, що в Ташкенті є цілий музей імені Бориса Павловича Грабовського.

— Це сумна історія. Справді, в Узбекистані був музей електронного телебачення імені Б. П. Грабовського. Але недавно чоловік (оператор і продюсер телеканала «Росія» у Киргизії) їздив у ті краї у відрядження й намагався знайти цей музей. Його кудись перевезли. А куди — ніхто не знає.

Замість епілогу

Борис Грабовський помер 1966 року і похований у Бішкеку. Тільки через кілька десятиліть про нього почали писати як про винахідника, який випередив свій час. У Центральному музеї зв’язку в Санкт-Петербурзі серед експонатів зберігається передавальна трубка Грабовського. Виготовляли її на ленинградському заводі «Світлана». За однією з версій, саме з ностальгією за тим щасливим часом пов’язаний і вибір імені для дочки. До речі, свого пер-

вістка (він помер у дитинстві) Борис Павлович назвав Ікаром. Як данина мрії створити свій літаючий апарат. Він побудував малолітражний вертоліт, безмоторний човен, який міг плисти проти течії, сконструював пристрій для орієнтування сліпих і апарат для глухонімих... Його винахід (вакуумне пристосування для одержання катодного променя) використовували в Інституті електрозварювання імені Є. Патона. От тільки до робіт, пов’язаних з телебаченням, він більше не повертався.

І ще: від численних перевидань творів Павла Грабовського ні його син, ні онука, ні правнуки

Дочка Бориса Павловича — Світлана Борисівна обрала професію лікаря-терапевта. А от внучка Інеса Борисівна — кореспондент телеканала «Росія», програми «Вести». Жартує, що й у Киргизії змогла знайти собі в чоловіки українця. Не приховує, що родина хотіла б переїхати жити в Україну. Її старша дочка закінчила факультет міжнародних відносин Киргизько-російського університету. Працює в міграційній службі Росії. Молодша — закінчує 4-й курс Слов’янського університету. Вивчає світову економіку. Ще є дві племінниці (брат Інеси Борисівни помер півтора року тому).

не одержали жодної копійки. Практично всі свої досліді і винаходи Борис Павлович оплачував із власної кишені.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Фото із сімейного архіву (публікуються вперше).

СУСПІЛЬСТВО

АКТУАЛЬНО

Перелетіти кризу на крилах

Авіабудування може стати новим локомотивом української економіки, але для цього необхідно створити умови, щоб запрацювали заводи і почали випускати давно розроблені й сертифіковані АНТК ім. Антонова літаки, котрі є затребуваними як у нашій країні, так і за кордоном. Уряд впритул і не на жарт зайнявся розв’язанням проблем авіабудування. Прем’єр-міністр Юлія Тимошенко нещодавно зустрілася з колективами Київського і Харківського авіазаводів і провела нараду з питань фінансового оздоровлення галузі.

Київському «Авіанту» уряд відновить фінансування для будівництва двох військово-транспортних літаків Ан-70 для Міністерства оборони. Прем’єр готова особисто вести переговори з урядами країн, зацікавлених у придбанні літаків Ан-148, що їх складає авіазавод у тісній співпраці з АНТК ім. Антонова. Харківське авіапідприємство потребує більшої уваги з боку держави. Кабінет Міністрів має намір виділити заводу зі стабілізаційного фонду 380 млн. грн. на добудову дев’яти літаків, готовність яких становить десь 90 відсотків. Кошти для цього є, адже в стабфонді вже акумульовано 2,76 млрд. грн., з яких, за словами Ю. Тимошенко, 500 млн. грн. призначено для підтримки авіаційної галузі.

Голова правління Державного авіабудівного концерну «Антонов», генеральний конструктор АНТК ім. О. К. Антонова Дмитро Ківа зазначив, що «налагодження роботи серійних заводів є сьогодні найважливішим чинником відродження авіаційної промисловості України». «Те, що уряд віддав кошти для виробництва літаків «Ан» на Київському і Харківському авіазаводах, є необхідним і своєчасним заходом для виведення їх із кризи», — упевнений він.

Держава має намір підтримувати авіапром і надалі. Як повідомив міністр промислової політики Володимир Новицький на нараді в прем’єра 20 березня, *держзамовлення для авіаційної промисловості на найближчі чотири роки може становити приблизно 30 літаків.*

Схоже, що довіра до галузі, підірвана неефективним використанням сотень мільйонів бюджетних коштів попереднім керівництвом концерну і керівниками авіапідприємств, знову повертається. Безумовно, це пов’язано з тим, що вирішено деякі організаційні питання галузі, а саме — створено новий концерн «Антонов», котрий об’єднав підприємства, які займаються розробкою (АНТК ім. Антонова) і виробництвом готових літаків (Харківський та Київський авіазаводи, а також 410-й авіаремонтний завод). Провідну роль у новому концерні віддали конструкторському бюро АНТК ім. Антонова, що має успішний досвід реалізації проєктів у тяжкі часи, і найголовніше — зберегло фінансову стабільність та зуміло заробити кошти й для трудового колективу, й для реалізації проєктів. До правління нового концерну ввійшли керівники авіаційних підприємств.

Очевидно, що розробники літаків зацікавлені в серійному випуску своєї техніки, в тому числі й з економічних міркувань, бо вкладають кошти в реалізацію проєктів, працюючи в багатьох випадках на принципах розподілу ризиків. У цьому самому зацікавлені й серійні заводи, й сотні інших підприємств, які беруть участь у виробництві й зможуть завантажити себе роботою, а отже, заробити кошти, необхідні для виживання і подальшого розвитку. Ще більше в цьому має бути зацікавлена держава, оскільки одержить робочі місця, сплату податків, розвиток економіки та науки.

Державні підтримка і фінансування авіабудування дає сигнал й комерційним банкам про те, що з галуззю можна працювати. При цьому важливо розуміти, що вкладені в авіапром кошти повернуться в економіку у вигляді замовлень для суміжних галузей, податкових платежів від реалізації продукції, зарплат тощо. І що це неабияк важливо — це суми, які обчислюються в мільярдах доларів, що так необхідні сьогодні нашій країні. Й одержати ми їх можемо не з простягнутою рукою, а заробити, використовуючи інтелектуальні ресурси та високі технології.

А попит на українські літаки високий. За словами Юлії Тимошенко, замовлення є на найближчі 10—15 років. Наприклад, від виконання вже підписаних контрактів Харківським авіазаводом Україна одержить 212 млн. дол.

Ще одна стаття доходів — це участь українських підприємств у серійному випуску літаків «Ан» в інших країнах. За оцінкою Д. Ківи, *«запланований продаж 96 літаків Ан-148 воронезького складання принесе підприємствам України близько 1 млрд. USD, надходження в державний і місцеві бюджети України у вигляді податків і зборів становитимуть більш як 293 млн. USD, а на українських підприємствах буде створено близько 11000 нових робочих місць».*

На сьогодні в наших підприємств є також контракти з Іраном стосовно літака Ан-140, замовлення на ремонт військово-транспортних літаків Ан-32 в Індії, а також спільне виробництво літака Ан-148 з Росією. Крім цього, Україна бере участь у тендері на постачання літаків Ан-74 для ВМС Індії, ведеться переговори про можливі поставки літаків Ан-148 в Іран з наступним складанням цих літаків у цій країні, а також є великі можливості для співробітництва концерну «Антонов» з Китаєм.

Як бачимо, основні покупці літаків — в країнах Азії, що їх фінансова криза не торкнулася так серйозно, як США та Європи.

Усі ці контракти можуть забезпечити дохід для українських підприємств на рівні близько 2,5 млрд. доларів у найближчі кілька років. Це дасть змогу наростити виробництво на українських авіазаводах і підтягнути суміжні галузі, такі як двигунобудування, металообробка, приладобудування. У результаті з’являться додаткові надходження до бюджету країни в той час, коли інші джерела висихають.

Приємно, що уряд, нарешті, розуміє, що авіабудування — це локомотив, який дозволить згладити для держави негативні наслідки економічної кризи. *«Піднімаючи сьогодні два авіабудівні заводи — «Авіант» та Харківський, ми піднімаємо сотні підприємств, що постачають комплектуючі», — пояснила Ю. Тимошенко.*

Схоже, що реалізація вигідного проєкту відновлення авіапрому примирить також політичні сили України. Підтвердження тому — заява Ю. Тимошенко про те, що БЮТ підтримає законопроект Партії регіонів, спрямований на підтримку авіаційної галузі. За словами Прем’єр-міністра, автор законопроекту народний депутат від Партії регіонів В’ячеслав Богуслаєв пропонує пільговий режим для ввезення комплектуючих для авіагалузі, а також пільговий режим для землі авіапідприємств.

Спільна взаємовигідна реалізація авіаційних проєктів може стати позитивним чинником у налагодженні відносин з Росією. Як повідомив О. Федоров, президент, голова правління ВАТ «Об’єднана авіабудівна корпорація», під час четвертого засідання Україно-Російської підкомісії з питань співробітництва в галузі авіаційної промисловості, що відбулося на АНТК ім. О. К. Антонова 23 березня, обраний напрям реструктуризації авіабудування в Україні — крок уперед на шляху бажаної інтеграції авіапромів двох країн.

Вл. інф.

Учора у столичній галереї «Дукат» відкрито виставку «Укрсоцерос» (еротика в радянському мистецтві)

2—3 квітня Волинському національному університетові (Луцьк) урочисто передано документи та родинні реліквії Лесі Українки, що раніше зберігалися в США

ХРОНІКА

«Акорди Хортиці»

У Запоріжжі завершився IX Міжнародний фестиваль-конкурс дитячого та юнацького виконавського мистецтва «Акорди Хортиці». Це унікальний творчий проект, в якому юні виконавці мали можливість виступити академічним симфонічним оркестром. Участь у конкурсі взяли понад 400 обдарованих дітей і підлітків з України, Росії, Білорусії, Німеччини, Південної Кореї та Китаю. Переможців визначало журі, у складі якого — провідні музиканти з України, Сербії, США.

Володарем гран-прі став Тарас Гуцуляк — вихованець дитячої музичної школи з Коломиї, Івано-Франківщина. Запрошення Міжнародного благодійного фонду Володимира Співакова на абонементні концерти у кращих залах Москви отримали також Аліна Малоран та Марія Васильчик з дитячої музичної школи Енергодара. Оздоровчі путівки для літнього відпочинку від Запорізької облдержадміністрації дісталися Ганні Юган (класичний ліцей, Запоріжжя), дівчаткам з тріо бандуристів — Катерині Какійло, Маргариті Юхнік, Аліні Гартунг (дитяча музична школа №7, Запоріжжя) та учасникам вокального ансамблю дитячої музичної школи Енергодара.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

Подорож молодії лінгвістки

У видавництві «Факт» вийшла перша прозова книга поетеси Анни Багряної — роман «Етимологія крові». Він уже став лауреатом конкурсу «Коронація слова-2008» (III місце), конкурсу видавництва «Смолоскип» (II місце), а також відзначений Міжнародною україно-німецькою премією ім. О. Гончара.

Роман розповідає про подорож молодії лінгвістки Ярослави гуцульским краєм, де вона натрапляє на слід родинної таємниці, що здавна розпалювала її цікавість. Анна Багряна намагається створити напівдетективний, напівезотеричний твір, де є все: кармічний зв'язок поколінь, пам'ять крові, незримо закодована в кожному з нас, вихор людських пристрасей та певний філософський зміст.

Оповідь сповнена захоплюючих подій. Роман красивий, часом думається, що ця книжка могла б стати непоганою основою для художнього фільму, на зразок параджановських «Тіней забутих предків». Хоча враження іноді псує невибагливий молодіжний сленг і надмірна легкість у ставленні героїв та героїнь до кохання. З одного боку, героїні здаються сексуально стурбованими, з другого — надто меркантильні, без жодного поняття про світлі почуття. Хоча в реальному житті таких вистачає, тож не скажеш, що авторка надто грішить проти правди...

Юрій МОСТОВИЙ.

Щезання динозаврів

ПРЕМ'ЄРА

Сьогодні у столичному театрі імені Франка — прем'єра гоголівської комедії «Одруження» (режисер-постановник Валентин Козьменко-Делінде). Є загадка в цій п'єсі: чому її герої, ці добрі люди, не можуть одружитися? Можливо, тут сховано й загадку самого Гоголя, вічного холостяка.

Іноді «Одруження» ставлять як фарс, де всі патологічно смішні або дурні, саме тому їм і не щастить. А якщо і показують нормальними людьми, то в їхні справи раптом втручається нечиста сила і все губить. А у франківців — не так. Нечистої сили не видно, а всі персонажі — цілком нормальні, навіть прекрасні. Дивовижно лірична Агафія Тихонівна (Ірина Дорошенко), інтелігентний Подколюсін (Олексій Богданович). І навіть бравий гардемарин Жевакін (Лесь Сердюк) — зовсім не старий маразматик.

Але всі вони, чи принаймні більшість, мають надто вразливу душу. І саме в цьому вся біда!

Придивіться до Подколюсіна та Агафії Тихонівни. Вони вміють, не перериваючи поцілунку, обернутися навколо своєї осі. Такого фокуса, мабуть, немає в жодній камасутрі! Але ви погляньте, що відбувається далі. Подколюсін від оцього одного-єдиного поцілунку — г о т о в и й. Він втрачає притомність і лежить пластом, так, наче всю ніч цілувався.

Це люди, яким запасу прекраснودушності не вистачає надовго, а лише на один порив. Вони (майже як ми) здатні красиво вийти на Майдан, але не вміють просто жити. Цим людям легше сто разів красиво почати спочатку, аніж один раз продовжити почате. У цьому сенсі цікавий Лесь Сердюк-Жевакін: йому в сімнадцятій раз не вдалося одружитися, а він, бентежний, знову просить бурі!

Чому не стало динозаврів? Бо не витримали власної величі. Надто хороші були!

У фіналі всі вони по одному залишають сцену. Ось Фекла (Любов Кубюк), не озираючись, іде такою ходою, що вам ясно — вже не повернеться. Й Богдан Бенюк (Кочкарьов) випурхує у вікно, мов останній у світі птеродактиль.

Далі — порожнеча.

Христофор ГРУША.
На знімках: сцени з вистави «Одруження».
Фото Олександра КЛИМЕНКО.

Стань літописцем

У видавництві Волинської обласної друкарні вийшла в світ книжка Миколи Поліщука «Рожденик».

Чи можна «Рожденик» називати книжкою, адже у ньому стільки не заповнених текстом сторінок? Як на мене, то це звичайний сімейний щоденник. Але щоб його заповнити, треба знати, хто ти, якого роду, ким були твої предки.

А в якому щоденнику ви знайдете детальні пояснення щодо нашого родоводу, ступеня спорідненості між людьми, традицій шанування предків? Ми знаємо, як назвати матір і батька дружини (чоловіка), діда, прадіда, прапрадіда, а хто йде далі у цьому ланцюжку поколінь? Тобто «Рожденик» — ще й насичена цікавою інформацією книжка.

Її автор, народознавець із Луцька Микола Поліщук, у деталях пояснює читачам, що таке родовід, дає класифікацію родичів аж до сьомого покоління. Для зручності він подає таблицю, яка допоможе вам намалювати родове дерево по батьківській або материнській лінії. Цікаво читачам буде заповнити й особисту анкету і скласти хронологію свого життя.

Автор пропонує також занотувати дні народження близьких родичів, кумів, хрещеників і друзів, створити життєпис окремих членів родини, записати цікаві родинні історії. Є в «Рожденику» й рубрика «Пам'ятка». Тут записуються імена померлих родичів і дати їх смерті, подається приблизний текст поминального виступу у дні вишання пам'яті дорогих нам людей. Цікава і та частина видання, де йдеться про обов'язкову сімейну атрибутику, родинні свята, імена, якими нарікали дітей наші предки, український гороскоп. Книжка Миколи Поліщука придасться усім, кому небайдужа історія свого роду.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Парад талантів

В Івано-Франківську відкрито виставку декоративно-ужиткового мистецтва майстрів народної творчості села Смордан Косівського району.

Це село здавна відоме працьовитими і талановитими людьми: різьбярами по дереву, кушнірами, ткачами, вишивальницями і гончарами-кераміками. При сільському будинку культури працюють художні колективи: фольклорний, вокальний (має звання народного), майстри народної творчості, яких знають не лише в Україні, а й за кордоном.

Свої твори на виставці демонструють смоднянці Богдан Ходан, Тарас Ходан (різьба по дереву); Людмила Якібчук (кераміка); Галина Крицалюк, Параска Пасічник (художня вишивка); Марія Федірко (вироби з бісеру); Наталія Федірко (ткацтво); Христина Ходан (писанки); Юрко Ходан (вироби зі шкіри). Експозицію можна побачити до 10 квітня.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

«Дар Посейдона» вже в Києві

У заміській галереї «Коло Заспи» відкрилася виставка відомого київського скульптора Володимира Іванова (на знімку).

Уперше свої роботи автор представив торік улітку на острові Зміїному, потім — у палаці націй ООН у Женеві і нарешті — в рідному Києві. Володимир працює в особливому стилі — електрогест (так називається особливий вид зварювання). Використовуючи у своїй роботі метал, олівець і зварювальний пальник, Іванов створює майже графічні скульптурні композиції. Натхнення і фантазію автор черпає в античних героїв Стародавньої Греції: Ахілла, Паріса, Посейдона.

Чорно-білі скульптури набувають зовсім іншого змісту на тлі яскравих абстрактних полотен другого учасника проекту — художника Петра Лебединця. Крапкою такого триптиху є пейзажні фотографії молодого фотографа Слави Крика, зроблені на острові.

За словами Володимира Іванова, його роботи — це подорожі, пригоди в часі і просторі. Проект «Дар Посейдона» символізує мов би довічний пам'ятник острову Зміїний і є підсумком майже 20-літньої роботи над історією та образами героїв.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Поцілований Богом

На кожному виготовленому інструменті він залишає напис про те, що народився цей унікальний витвір у його рідному Корсуні–Шевченківському — щоб знали і в Америці, й у Європі.

Де кілька років тому про талант Сергія Павліченка повідав сюжет по УТ-1. Глядач побачив, як у звичайній хатині (майстернею її не назвеш) з'являються на світ Божий кобзи, бандури, торбани, губки (родич скрипки), лютні, гусла... Багато чого залишилося за кадром телесюжету. Як колишній петеушник, а згодом студент Київського інженерно-будівельного інституту взявся до виняткового ремесла? Наприкінці 1980-х, коли у багатьох молодих серця прокинувся інтерес до українства, він захопився історією, фольклористикою, мистецтвом. Коли відзначали 300-річчя козацтва, верхи на конях, разом із такими, як сам, пройшов славними шляхами України. У Києві доля звела із студентом художнього інституту Остапом Найдою. Якось завітали вони до історичного музею, де впала в око бандура XVII століття. Остап уже дві схожі змайстрував, а заготовку до третьої запропонував довести до ладу Сергієві. Взявся. Довів. А де шукати таємниці майстрування старовинних інструментів?

Пощастило познайомитись із живим ще тоді бандуристом, автором першого і досі єдиного «Самовчителя гри на старосвітських інструментах» Георгієм Кириловичем Ткаченком. Він був чи не останнім із тих, хто зберіг таємниці ремесла (вижив, бо не поїхав у 1934 році до Харкова, куди на з'їзд за велінням Сталіна скликали кращих кобзарів і лірників, а потім усіх розстріляли). Сергій почав відвідувати Миколу Будника, учня Ткаченка.

Першу свою бандуру Сергій завершив майструвати на Трійцю 1992 року. Залишив навчання у престижному вузі заради справи, якою сьогодні, гадаю, займаються лічені фахівці в Україні. У музеї-заповіднику «Гетьманська столиця» Батурина красується його торбан — копія інструмента, на якому грав Іван Мазепа. Цей торбан є на 10-гривневій купюрі! Ліру придбав театр імені Франка, кобзу — ансамбль «Дніпро»: на його лірі грає відомий виконавець Мирон Блощичак, на кобзі — Тарас Компаніченко. Виготовлену ним бандуру подарували під час концерту в Києві англійському співакові Гаррі Муру, а бандуру з кобзою — легендарному Полу Маккартні. Перекопаний: ще не в одні талановиті руки потраплять інструменти, зроблені надросянським самородком. Удома його рідко застанеш. Щодня — в пошуках дерев, які найкраще годяться для роботи (бажано сухих або вражених блискавкою). Шукає цікавих людей, корисну літературу. Бо для

справжнього Майстра нема межі вдосконалення!
За вдачею Сергій — людина небагатослівна, як і всі, поціловані Богом. А що казати, коли є Музика?
Віталій ПРОШИН,
завідувач відділу інформації
Корсунь-Шевченківської
районної газети «Надросся».

Фото Сергія МОШЕНСЬКОГО.

«Людину творить виклик!»

Виставою «Стусове коло» за участі письменника Дмитра Стуса, режисера Сергія Проскурні, рок-гурту «ТЕЛЬНЮК: Сестри» та актора Романа Семисала підтримають кіровоградці однойменну акцію в академічному українському музично-драматичному театрі імені Марка Кропивницького.

Київська презентація проекту, що пройшла у листопаді минулого року, підтвердила: український глядач хоче наново відкривати для себе постать Василя Стуса. Відтак 2009 рік розпочинається туром «Стусового кола» ще сімома містами України. З 3 по 11 квітня «Стусове коло» об'єднає українські театри Дніпропетровська, Кіровограда, Черкас, Вінниці, Луцька, Львова та Рівного. Як аносували організатори мистецької акції, «несамовитий танок протилежностей — сила, яка ламає або народжує, пригнічує або штовхає на подвиги, дає можливість вибору або позбавляє його. Хто ти, якщо падаєш і не піднімаєшся? Хто ти, якщо не вмієш любити й ненавидіти? Життя Людини-легенди, яка опинилася на межі і зберегла віру й любов, — це коло за колом пройдений шлях, повний викликів і незбагненностей, шлях творення себе... Це — «Стусове коло». «Стусове коло» — це коло людей, які пройшли свій шлях до Стуса і об'єдналися у літературно-музичному проєкті. Це не традиційний вечір пам'яті, а літературно-музичне дійство, яке, відходячи від зашкарублених традицій, пропонує нову форму вечорів-спогадів. Адже «людину творить виклик!».

Довідка. 2008-й проголошено Президентом України Роком Василя Стуса, він відзначився, зокрема, появою літературно-музичного проєкту «Стусове коло». Спочатку мистецький тур проліг батьківщиною поета — містами сходу України: Луганськом, Донецьком, Маріуполем, Слов'янськом, Горлівкою.

Петро МЕЛЬНИК.

«А то якась Причина, що Бориса Тимофійовича сьогодні ще нема на роботі»

Сьогодні слово моє про Бориса Боровця

Борис Боровець — редактор березнівської райгазети «Надслучанський вісник», член Спілки письменників та Спілки журналістів, автор десяти поетичних та художньо-публіцистичних книжок: «Перехресні дороги», «На берегах печалі», «Голос трави», «Поліття». Голос поета тихий. Та хіба не тихим словом пробивається наша сповідь? Вірші прості. Та хіба не простота є сутністю справжньої поезії?

Борис Боровець володіє вродженим відчуттям ваги і краси слова. Відповідальність перед словом ніколи не покидає його. У цьому я пересвідчувався, коли спільно працювали над книжкою «Поклик творчості. Бесіди про літературу і життя». Вона творилася ось як. Ми сідали за столом один напроти одного. Це було в редакції, в містечку. Або Борис Тимофійович приїжджав до мене на хутір. Йшли дощі. Дорога розгрудла, і гість добирався через калюжі. І яка це була змістовна бесіда в тиші Батькової хати. Невидима присутність тут перейдених життів надихала нас. Ми бесідували, а диктофон записував. Згодом Борис Тимофійович доклав труду, щоб усе те перенести на папір. Він і поклопотався, щоб наша книжка забачила світ.

Це було щасливе літо.

Але вдячність у мому серці назавжди. Бо не сподівався, що мої писання, які звершувалися багатолітніми трудами — да засвітяться, забачать світ іще за мого життя. Та ось з'явився роман «Хутір», інші мої книжки — «Поза межами суєти», «Випромінювання Любові», «Краса зникаюча і вічна», «Вигнанець»... Видавалися вони з труднощами. І Борис Тимофійович прийшов на поміч, ніби Бог послав мені його. Безкорисливо погодився стати редактором усіх семи томів моєї прози, а обсяг декотрих із них — до тисячі сторінок.

А й так загадати. Два останні десятиліття у моїм виживанню виявилися аж надто нелегкими. У самотині застається людська душа, поза суспільним прилученням. Колишні знайомі відступилися котрі, нових не знайшлося. І він, побратим, ставав мені у розраду, моральну підтримку і заступництво.

Я й о тім іще розмірковував. Як у своїм прагматичнім устремлінні сучасна людина сіє розруху у світове єднання. І тільки поодинокі, схоже, світільники живляться джерелами і тримаються традицій. Борис Тимофійович із того ряду.

Але ще передніше позустрівся на моїм життєвім шляху старший брат доброзичливця — Григорій Боровець.

До семи класів я ходив у школу в сусіднє село Друхову. Там і досі вважають мене за свого. А вже у восьмий клас пішов за п'ять кілометрів із хутора — до села Моквина. І раптом чужість дококала забриніла. Мов я «не такий». А так наші сільчани, схоже, і тепер зустрічають кожного хуторянина. Бо коли через десятиліття я поспитався в одної нашої малої хуторянки, яка також пішла в село вчитися, чи не зобиджають її там, то відповіла дівчинка: «А що казати? Воно думає, якщо сільське, то вже, Бог відає, яка мація!».

А мені тоді руку дружби подали два однокласники. Григорій Боровець та Іван Лісков, хоча й були вони не моквинцями, а з поетичного села Яцьковичі, що за Случем, серед лісів.

Одного вечора прийшов я зі школи та й розказав Батькові про своїх нових друзів із лісового села. Батько кажує: — Боровець... То я батька його Тимоша знаю. Він на тамтешній цегельні трудиться. То вельми добра і розсудлива людина. Ми до них підводимо за цеглою на мулярку їздили...

І то була дуже добра цегла. Гарна, червона на позір, а міцна на славу. Комин із неї стоїть твердо і ось уже шосте десятиліття звеселяє доквіл.

А Батько наші продовжує:

— У тих лісових селах за Рікою всі люди добріші і прихильніші, як у Полях, скажімо, хоча земелька там і вбогенька — пісочок... А люди добріші...

Правдивість цих слів підтвердилася при першій моїй стрічі із Тимофієм Юхимовичем та Мотруною Лазарівною Боровцями. Доля цієї родини в бурхливій вирі подій ХХ століття була всіяна тернами. Щойно молоді люди побралися, як Тимофія Юхимовича забрали в польську армію. Невдовзі там його і застала Друга світова війна. Полон. Аж 1945 року повернувся Тимофій Юхимович до рідного краю.

Та й Мотруні Назарівні як було окупатині літа пережити з малим Григорієм! Часом доводилося залишати свою хату й шукати притулку аж за Рікою. Ризикуючи життям своєї дитини, Мотруна Назарівна переховувала за німців у своїй хаті єврейську родину — Волька, Етку Гершманів та хлопчика Ізю. По війні Ізю листувався з Боровцями, навіть із Ізраїлю.

... Тимофій Юхимович був людиною правдолюбною. Як у селі організували колгосп, то членом правління обрали і його. Якось за вирощування льону в колгоспі видавали премії. Й мало не всі вони начальству дісталися. На засіданні правління Тимофія Юхимовича спитав: а чому не трудівникам, які той льон вирощували? У правління Тимофія Юхимовича більше не обирали. А з колгоспу в лісники спровадили.

Трудився він до схилу віку. Згадує Борис Тимофійович: — Іду я до села якось улітку. А батько сіножатку косять. Поклали косу та й ідуть мені навстріч: «Отаке, синку, одкосив я уже своє». А було їм тоді вісімдесят три роки...

Якось Борис Тимофійович зізнався мені: — Неймовірно зворушення переживаю я, коли приїжджаю у своє село й уступаю в Батькову хату. Здається, найвишуканіша міська квартира не може замінити цієї тихої оселі...

Бориса Боровця цікавлять і окрилюють постаті достойників нашого краю. Він — автор п'єси про отамана Поліської січі Тараса Бульбу-Боровця «На своїй землі». А недавно завершив книжку-дослідження «Михайло Яцьковський. У документах, віршах і листах». (Яцьковський — поміщик нашої округи, літератор, громадський діяч XIX століття. Він обстоював народні джерела української мови і правопису. Чи не перший переклав українською мовою поему Міцкевича «Пан Тадеуш».)

У нашому краї Борис Тимофійович — людина шанована. Його поважають і люблять не тільки в редакції, а й у містечку та по селах. З людьми він інтелектуальний і делікатний. Його тихе слово прояснює найскладнішу життєву ситуацію й налаштовує співрозмовця на оптимізм. Принаймні на мене після кожної стрічі з Борисом Тимофійовичем ісходить осяння.

Знає кожен у містечку, що редактор «Надслучанського вісника» Борис Боровець за всякої погоди приходить за півгодини до початку роботи. І коли я вранці приїжджаю з хутора до містечка, то завжди застаю його в кабінеті. А коли о цій порі немає редактора на місці, то редакційна прибиральниця упевнює каже: «А то якась Причина, що Бориса Тимофійовича сьогодні ще нема».

Нещодавно Борисові Боровцю минуло шістьдесят. Як казав колись наш хрещений батько Денис: «Уже копу розміння». Побажаймо ювілярові здоров'я й творчого довголіття. З роси і води!

Андрій КОНДРАТЮК.

Березне Рівненської області.

Хто сказав, що пам'ятник — це обов'язково вождь?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Щойно з'явившись на вулиці Гірників, латунна бабуся стала зіркою не тільки вітчизняних, а й закордонних ЗМІ. Як символ малого бізнесу бабуля сидить неподалік стихійного ринку. Склянки з насінням, велика й трохи менша — на очах, пляшечка «для зігріву» — в засіках. Прототипам баби Маші, місцевим торговкам, уже встигла набриднути підвищена увага преси. Зате це єдине місце в містечку, де їх не ганяють стражі порядку. Вважається, що пам'ятник приносить удачу. Якщо потерти скляночку з насінням на скульптурі або посидіти поряд з нею до сходу сонця, і торгівля буде вдала, і з перевітками не наскочать.

Непідкупний даїшник

У Комсомольську представників «цінних» професій поважають. Згада-ти хоча б монумент сантехніку на подяку за труби, що не протікають. Ось і даїшники без уваги не залишилися. В дитячому парку новоспечений «дя-дя Стьопа» ловитиме прогульників і стежитиме за порядком. І хоча з ростом йому не пощастило, пишні форми заміняють йому всі недоліки. Круглолиций товстун із жезлом у ру-

ці та з орденами на грудях завжди на посту. Знаючи люди твердять, його прототип — інспектор ДАІ, знаменитий своєю непідкупністю. До речі, з кишені міліціонера стирчать червінець і двадцятка.

П'ятачка посадили

в незручне положення

Ще один «свіжовідкритий» монумент у Комсомольську — свиня в калюжі. Як зазначила начальник міськвідділу культури Ірина Зеленська, він нагадуватиме деяким мешканцям, щоб ті не смітили в місті, не ламали паркани і не напивалися до порослячого вереску. Намалював кабана з розчепіреними ратицями 13-річний школяр Ваня Куїмов, переможець міського конкурсу дитячих малюнків, якому набридли безлад і бруд на вулицях. Зліпив п'ятачка лише за два місяці Олег Рябо. За фахом — інженер гірничої промисловості, за поклонанням — скульптор. Торговка насінням, сантехнік та ще з десяток композицій по всьому місту — теж його рук справа.

— Ще зовсім маленьким у дворі в бабусі я ліпив з глини машинки, а коли подарували пластилін — підвод-

ні човни. В них обов'язково відкривався люк, куди я саджав свою команду — мух і трутнів, — зізнався Рябо «Голосу України».

Нині роботи майстра розкидані по всій країні та «живуть» у приватних колекціях за кордоном.

До речі

Не тільки в Комсомольську люблять пожартувати. Чого тільки вартий пам'ятник ніжинському огірочку або полтавським галушкам? На продовження «смачної» теми одесити увічнили апельсин, що нібито врятував місто. У Черкасах пішли ще далі й поряд з українським вареником установили пам'ятник самогонному апарату. В Маріуполі вшанували героя — невиломимого крокодила Годзика, за пригодами якого стежила вся країна. А от у Києві віднедавна тішить око мультиплікаційний Іжачок у тумані.

За організацію прес-туру до Комсомольська дякуємо народному депутатові Олександру Попову.

Наталя ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Київ—Комсомольськ—Київ.

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація про продаж на аукціоні майна ТОВ «Керуюча компанія «Альтажитлобуд» (код 33947513), що перебуває у податковій заставі
Стягувач: ДП у Шевченківському районі м. Києва (тел. 486-19-42).
Місце знаходження майна: м. Бориспіль, перехрестя вул. Косіора та вул. Дзержинського, 31 (будмайданчик)
Назва майна:
Лот №1 — Кіоск металевий-блок модульний, б/в.
Початкова ціна: 2940 грн. 68 коп. (з ПДВ)
Застава: 294 грн. 07 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Лот № 2 — Кіоск металевий-блок модульний, б/в.
Початкова ціна: 2536 грн. 18 коп. (з ПДВ)
Застава: 253 грн. 62 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Лот № 3 — гараж — бетонний блок — під розборку, б/в
Початкова ціна: 5184 грн. 69 коп. (з ПДВ)
Застава: 518 грн. 47 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Лот № 4 — Меблі б/в (Столи углові письмові ТТSH 16612 8R+8L 160/120x74x60 з вертикальною наставкою 160x90x32, світлий горіх в кількості 5 (п'ять) шт.)
Початкова ціна: 2482 грн. 74 коп. (з ПДВ)
Застава: 248 грн. 28 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Лот № 5 — Тимчасовий навіс із металевого профнастілу по металевому-дерев'яному каркасу, б/в
Початкова ціна: 2596 грн. 67 коп. (з ПДВ)
Застава: 259 грн. 67 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Лот № 6 — Форма ФБС-3, б/в
Початкова ціна: 3384 грн. 27 коп. (з ПДВ)
Застава: 338 грн. 43 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)

Лот № 7 — Плити дорожні, б/в (розмір 2x4 м., кількість — 15 шт.)
Початкова ціна: 3630 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Застава: 363 грн. 00 коп. (без ПДВ)
Реєстраційний внесок: 17 грн. 00 коп. (з ПДВ)
Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 днів після публікації відповідного оголошення, за адресою:
м. Київ, проспект Академіка Глушкова, 1, НК «Експоцентр України», павільйон № 6, Українська універсальна товарна біржа (УУТБ).
Організатор аукціону: Українська універсальна товарна біржа.
Умови продажу: Засоби платежу для фізичних та юридичних осіб — грошові кошти. Проведення розрахунків за придбане майно здійснюється Покупцем (Переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня затвердження результатів аукціону згідно чинного законодавства України. Оформлення права власності на придбане майно та сплата державного мита здійснюється за рахунок Покупця. У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок (сума застави) Покупцю (Переможцю аукціону) не повертається. Завантаження та вивіз придбаного майна Заставодавця з його місця знаходження здійснюються Покупцем (Переможцем аукціону) самостійно, та виключно за його рахунок.
З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись за телефонами:
(044) 486-19-42, (044) 596-96-24 та (044) 229-98-69.
Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні — за 1 (один) день до дати проведення аукціону.
Реєстраційний внесок та сума застави вносяться окремо (з зазначенням номеру лоту) на **р/р № 2600700004058 в АКБ «ПРАВЕКС-БАНК» м. Києва, МФО 321983, код 16470831, одержувач УУТБ.**
За більш детальною інформацією звертайтеся на УУТБ за адресою: м. Київ, проспект Академіка Глушкова, 1, НК «Експоцентр України», павільйон № 6, або за телефонами: **(044) 596-96-24 та (044) 229-98-69.**

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ІНТЕРБАНК"

повідомляємо про внесення змін до Порядку денного Загальних зборів акціонерів ВАТ КБ "Інтербанк", які відбудуться 17 квітня 2009 року:

Доповнити Порядок денний наступними пунктами:

9. Про переобрання Спостережної Ради Банку.
 10. Збільшення розміру статутного капіталу товариства шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості за рахунок додаткових внесків.
 11. Проведення відкритого (публічного) розміщення акцій, затвердження протоколу рішення про відкрите (публічне) розміщення акцій та затвердження проспекту емісії акцій.
 12. Визначення уповноважених органів Банку та уповноважених осіб, яким надаються повноваження на вчинення відповідних дій, пов'язаних з проведенням відкритого (публічного) розміщення акцій.
- Довідки за тел.: 8 (044) 404-60-53.**

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) № 28/13-б від 27.01.2009 року ТОВ «Тех-номед» (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, 5, код 25278972) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Конstantінова Ігоря Михайловича (ліцензія серії АВ № 271686 від 06.02.2006 року, м. Київ, вул. Салютна, 17, кв. 12, ідентифікаційний код 2215412476).

Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149 Поштова адреса замовника: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151. Інформація про предмет закупівлі: пристрої електричні комплектні (шити постійного та змінного струму) Оголошення про проведення торгів було опубліковане в газеті "Голос України" № 7 (4507) від 17.01.2009 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www.ncrc.gov.ua за № 75778. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: 02.04.2009 р. Вартість договору: 405 100 (чотириста п'ять тисяч сто) грн. 64 коп. з ПДВ.. Інформація про переможця торгів: Назва: НВП у формі ТОВ "ЕЛЕКОН", код ЄДРПОУ 20357313 Поштова адреса переможця: 83052, м. Донецьк, вул. 50-ї Гвардійської дивізії, 17 Телефон: (062) 386-94-97

Відкрите акціонерне товариство **«Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»**, ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8.

Оголошення про проведення тендеру щодо закупівлі:

1. Комплексу засобів технічного обліку електроенергії було опубліковане в газеті «Голос України» від 20 лютого 2009 року № 31 (4531).

Договір про закупівлю буде укладатися на суму 1 905 739 (один мільйон дев'ятсот п'ять тисяч сімсот тридцять дев'ять) грн. 20коп. (з урахуванням ПДВ).

Переможцем визнано товариство з обмеженою відповідальністю «ТД Енергомир», ідентифікаційний код 35474817, 61003, м. Харків, пр-т Московський, 21, оф. 2, телефон: (057) 754-62-17.

2. Ящиків обліку електроенергії було опубліковане в газеті «Голос України» від 20 лютого 2009 року №31 (4531).

Договір про закупівлю ящиків КДЕ-1 буде укладатися на суму 2 780 400 (два мільйона сімсот вісімдесят тисяч чотириста) грн.00 коп. (з урахуванням ПДВ).

Договір про закупівлю ящиків КДЕ-3 буде укладатися на суму 339 750 (триста тридцять дев'ять тисяч сімсот п'ятдесят) грн. 00 коп. (з урахуванням ПДВ).

Переможцем визнано дочірнє підприємство «Комплектенерго», ідентифікаційний код 31515435, 01033, м. Київ, вул. Жиянська, 43-а, телефон: (057) 495-23-79.

3. Комплектуючих для зборки електролічильників було опубліковане в газеті «Голос України» від 20 лютого 2009 року № 31 (4531).

Договір про закупівлю комплектуючих для зборки електролічильників буде укладатися на суму 3 788 546 (три мільйона сімсот вісімдесят вісім тисяч п'ятсот сорок шість) грн. 00 коп. (з урахування ПДВ).

Переможцем визнано дочірнє підприємство «Комплектенерго», ідентифікаційний код 31515435, 01033, м. Київ, вул. Жиянська, 43-а, телефон: (057) 495-23-79.

Ухвалою Господарського суду міста Севастополя (вул. Л. Павличенко, 5, м. Севастополь, 99011) від 11 березня 2009 р. по справі № 5020-9/140 застосовано відносно боржника - ТОВ «НВП «Енергостройресурс» (99059, м. Севастополь, Гагарінський район, просп. Антинний, буд. 3, оф. 1), процедуру банкрутства, розпорядження майном боржника.

Призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Майстренко Павла Володимировича (ліцензія АБ 216996 від 27.04.2005 р., адреса: 95053, м. Сімферополь, вул. Лебедева, буд. 15).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області від 17.03.09 р. по справі № 22/86 товариство з обмеженою відповідальністю «Легион і Компанія», юридична адреса: 94301, Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Гмирі, буд. 28, кв. 45, код ЄДРПОУ 33968465, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Мельничука О. М., що мешкає: 94214, Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Сарматська, буд. 30, кв. 16 (ліцензія АВ № 158345 від 26.10.06 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області, 91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, за ухвалою від 19 березня 2009 року порушив провадження у справі № 20/136 про банкрутство ТОВ «Архстрой», код ЄДРПОУ 31053890, адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Гвардійська, 2, поточний рахунок № 26066102556 в АБ «Укркомунбанк» м. Луганськ, МФО 304803.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Бугулян О. А. (ліцензія № 271707 від 21.02.2006 р.), яка мешкає за адресою: 91033, м. Луганськ, кв. Шевченка, буд. 17, кв. 18. Заяви кредиторів та санаторів приймаються в тридцяти денний термін з дня публікації оголошення.

АКІБ «УкрСиббанк» оголошує про проведення відкритого конкурсу з вибору потенційних партнерів для здійснення мерчандайзингу інформаційних матеріалів у відділеннях Банку. Пропозиції приймаються до **15 квітня 2009 року** включно.

За довідками звертатися за телефоном: (044) 537-49-06.

www.ukrsibbank.com

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 19.03.2009 року по справі № 5/62-09 визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив «Розкошівський» (Вінницька область, Теплицький район, вул. Центральна, 117, с. Розкошівка, код ЄДРПОУ 30808108).

Відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Глебова Василя Федоровича (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, ліцензія АВ № 158475 від 13.12.06 р., тел.: 67-33-66, ідент. номер 1702405154).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня його опублікування.

Шановні кредитори та акціонери ВАР «Охтирський сиркомбінат» (ідентифікаційний код 04654394).

Повідомляємо Вас про те, що 10 квітня 2009 р. об 11-00 год. відбудуться збори кредиторів Відкритого акціонерного товариства «Охтирський сиркомбінат» за адресою його місцезнаходження - 09000, Київська обл., м. Сквиря, вул. Київська, буд. 38.

Порядок денний зборів кредиторів:

1. Звіт арбітражного керуючого (розпорядника майна).

2. Визначення кількісного складу комітету кредиторів, вибори членів комітету кредиторів, визначення повноважень комітету кредиторів, дострокове припинення повноважень комітету кредиторів або окремих його членів.

3. Інші питання.

Просимо Вас направити уповноваженого представника для взяття участі у зборах кредиторів.

Розпорядник майна (арбітражний керуючий).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 23.03.2009 р. по справі № Б-39/58-09 фізичну особу підприємця Кузьменко Валерія Вікторовича (інд. код 2770100576, 61082, м. Харків, пр. Московський, 196/1, кв. 29) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Артюха Ю. В. (ліц. АВ № 307435 від 23.04.2007 р., 61121, м. Харків, вул. Гарібальді, 4, для листування:61022, м. Харків, вул. Сумська, 39). Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором протягом 60 днів з дати визнання банкрутом.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, Держпром, 8 під.) від 09.02.09 р. по справі № Б-39/09-09 фізична особа-підприємець Полтавський Максим Михайлович (код 3013212952, Харківська обл., Чугуївський р-н, с. Малинівка, пров. Лісний, 3) за ст. 47-49 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", визнаний банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Родзинського А. А. (ліц. АВ № 347316 від 29.11.2007 р., 62431, Харківська обл., с. Вільхівка, вул. 50 років СРСР, 2-А. Заяви кредиторів направляти ліквідатору в двомісячний строк від дня публікації.

Господарський суд Хмельницької області, 29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1, ухвалою у справі № 13/8/79-Б від 23 лютого 2009 року визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру колективного сільськогосподарського підприємства «Світанок», Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, с. Княжпіль, код ЄДРПОУ 055347798.

Ліквідатором призначено Яковлева О. О. (м. Хмельницький, вул. Проспект миру, буд. 70/3, кв. 24, ліцензія серії АВ №347115 від 23.07.2007 р.).

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду АР Крим від 12.03.2009 р. ВАР «Райагрохім», Джанкойського району, АР Крим (96310, АР Крим, Джанковський район, сел. Азовське, вул. Щорса, б. 6), ідентифікаційний код 05492031, визнано банкрутом та у відношенні нього відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Швайкін Василь Вікторович (95013, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, б. 41/2, кв. 4).

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 19.03.2009 р. по справі № 5/86/09 про банкрутство підприємства ТОВ «Ален-групторг» (код 35786299, м. Миколаїв, пр. Леніна, 120) визнав боржника банкрутом та призначив ліквідатором підприємства - Руденко Тетяну Володимирівну (ліцензія серії АВ № 271512 від 03.11.2005 р., м. Миколаїв, вул. Лазурна, 50, кв. 104, тел.: 8 (0512) 53 77 55).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 05.03.2009 р. по справі № 10/22-09 Відкрите акціонерне товариство «Котюжанське хлібоприймальне підприємство» (ЄДРПОУ 00953378), адреса: 23441, вул. Залізнична, 12, с. Котюжани, Мурованокуріловецький р-н, Вінницька обл., визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Глебова Василя Федоровича, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, Ліцензія АВ № 158475 від 13.12.2006 року, тел.: 8-097-491-84-90, 8-0432-67-33-66.

Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів і робіт

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "Шосткинське підприємство "Харківенергоремонт".

1.1. Юридична адреса: 41100, м. Шостка, Сумської області, вул. Прорізна, 17.

1.2. Поштова адреса: 41100, м.Шостка, Сумської області, вул. Горького, 14а.

1.3. Контактні телефони: (05449) 7-44-00, факс (05449) 7-35-12.

2. Інформація про товари, роботи, що закуповуються: Заміна електролізерної установки СЕУ-4М Шосткинської ТЕЦ;

Місце та строк поставки, проведення робіт: м. Шостка, Шосткинська ТЕЦ, травень - грудень 2009 р.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: м. Шостка Сумської області, вул. Горького, 14а, каб. 310, до 12.00 27.04.2009 року, плата за отримання тендерної документації: 500 (п'ятсот) грн з ПДВ, особисто або поштою.

4. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: м. Шостка Сумської області, вул. Горького, 14а, каб. 38, 14.00 27.04.2009 року.

5. Додаткова інформація кваліфікаційні вимоги - наявність досвіду поставки даного обладнання, info@shkhaer.com.ua, контактна особа Щеголева Ольга Юріївна.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 01.09.2008 у справі № 44/235-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Корал-М» (03186, м. Київ, бульв. Чоколівський, буд. 19, код ЄДРПОУ № 35335100) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено фізичну особу — підприємця Очеретяного Олександра Васильовича (02139, м. Київ, вул. Стальського, 26, ідентифікаційний номер № 2719612737).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) від 17.12.2008 по справі № 10/179-08 Відкрите акціонерне товариство «Зоря» (ЄДРПОУ 01527117), адреса: 21100, м. Вінниця, вул. Пирогова № 3, вул. Бажанова, № 24 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Глебова Василя Федоровича, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, Ліцензія АВ № 158475 від 13.12.2006 року, тел.: 8-097-491-84-90, 8-0432-67-33-66.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 25.03.2009 р. по справі № Б-19/32-09 товариство з обмеженою відповідальністю "КОМІНМАШ" (код ЄДРПОУ 25466308) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бикова Юрія Володимировича; для листів: 61072, м. Харків, вул. Отакара Яроша, буд. 27, кв. 27. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду АР Крим (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/Річна, 11) від 17 березня 2009 року по справі № 2-6/1029-2009 відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «ПМС-Буд» (98600, АР Крим, м. Ялта, вул. Руданського, 23, р/рахунок 26002301091815 Кримська філія ВАР «ВТБ Банк», м. Сімферополь, МФО 384618, ЄДРПОУ 32542323) порушена справа про банкрутство і відкрита процедура санації.

Керуючим санації призначено директора товариства Огінського Олександра Ігоровича.

Розпорядником майна призначено Салієва Ібрагіма Енверовича (95023, м. Сімферополь, вул. Туркенича, 13, ліцензія АВ № 158443 від 13.11.2006 р.)

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: Приватного підприємства «КОМПАНІЯ ФУРОР СТИЛЬ» (01013, м. Київ, вул. Будіндустрі, буд. 5; код ЄДРПОУ 34602153), постанова № 15/162-б від 24.03.2009 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «ЛОБОДІН ПЛЮС» (03143, м. Київ, вул. Заболотного, буд. 15; код ЄДРПОУ 35570112), постанова № 15/163-б від 24.03.2009 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «ЛІБЕРТІ 2006» (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, буд. 3; код ЄДРПОУ 34191438), постанова № 15/194-б від 24.03.2009 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ № 081128 від 17.07.2006 р.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрутів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Постановою Господарського суду міста Києва про визнання відсутнього боржника банкрутом від 23.03.2009 р. по Справі № 49/76-б Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕКОБУДРЕМСЕРВІС» (04075, м. Київ, вул. Гамарника, 56, код 35094291) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Рибіна Дениса Юрійовича (м. Київ, вул. Феодосійська, 4, кв. 172, ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства серії АВ № 347172 від 29.08.2007 р., дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії 25.07.2007 р. № 216-50-17/2127).

Претензії приймаються протягом місяця.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) порушив справи про банкрутство:

1. Ухвалою від 26.01.2009 р. порушив справу № 2/19/09 про банкрутство Дочірнього підприємства Будівельне управління № 3 відкритого акціонерного товариства транспортного будівництва «Одестрансбуд» (54010, м. Миколаїв, пров. Транспортний, 9, код ЄДРПОУ 22425527).

2. Ухвалою від 02.09.2008 р. порушив справу № 14/377/08 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Миколаївський проектно-конструкторський центр» (54040, м. Миколаїв, вул. Індустріальна, 1, код ЄДРПОУ 33682573).

Розпорядником майна по справам № 2/19/09 та № 14/377/08 призначено арбітражного керуючого Спиридонова Олексія Олеговича (ліцензія серії АВ № 397315 від 05.11.2008 р., адреса: м. Миколаїв, вул. 8 Березня, 14, кв. 56).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

5 квітня в Україні мінлива хмарність, місцями невеликі опади. Вітер північно–західний, південно–західний, 5—14 м/с. Температура вночі від 4 градусів тепла до 3 морозу, вдень 9—16 тепла; на Лівобережжі вночі 0—4° тепла, вдень 5—11°, на крайньому півдні і на Закарпатті вночі 2—9°, удень 13—19° тепла.

- 1147. В історичних хроніках уперше згадується Москва.
- 1784. Народився Зоріан Доленга-Ходаковський, польський та український фольклорист, етнограф і археолог. Записав майже 3000 пісень, з них понад 2000 — українських.
- 1919. В Італії відкрито дирижаблеву пасажирську авіалінію (Рим--Неаполь).
- 1932. Народився кінорежисер Андрій Тарковський ("Андрій Рубльов", "Соляріс", "Сталкер" та ін.).
- 1949. Утворення НАТО.
- 1984. Помер авіаконструктор Олег Антонов. Автор більш як 60 типів літаків.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Запізнілі думки

Ніколи думати, куди ми крокуємо, — треба йти вперед!

Наочний приклад

Подивися, як живуть аферисти, злочії, корупціонери, і починаеш погоджуватися: таки так, життя чудове!

Побажання

Хай ваші бажання ніколи не збігаються з бажаннями наших депутатів, високопосадовців, олігархів!

Бути чи не бути?

Ми будемо не ми, якщо будемо самими собою.

Гарантовано Конституцією

Схоже, право на життя є лише в тих, за ким уже давно плаче електричний стілець.

Пропозиція

Не треба про погане, давайте ні про що!

Осляча демократія

Народові належить не лише влада, а й мертвого віслиюка вуха.

Новини медицини

Якщо народ чхати хотів на своїх політиків, значить, він уже одужує.

Визначення

Політика — це мистецтво торгуватися. Олександр ПЕРЛЮК.

Тримаймося!

За кого б нас не тримали, нам треба триматися.

Актуальна політмаксима

Сила жінки в слабкості чоловіка.

Орнітологічне спостереження

У дитинстві наші політики запускали голубів, тепер — переважно вуток.

Чи знаєте ви, що...

...ВВП на душу політика набагато вагоміший, чим на душу його виборця?

З філософії дуже ділових

Якщо когось використовувати для користі справи, тоді інша справа...

Марнолюбним до уваги

Жадаючи слави, подбайте про взаємність.

Владні реалії

У семи няньок сім п'ятниць на тиждень.

Борис РЕВЧУН.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА

(з архіву «Голосу України»).

КВІТНЕВІ ТЕЗИ

☞ **Фабрики — робітникам, землю — селянам! А банки ставитимуть у лікарні.**

☞ **Народові — зв'язок, олігархам — зв'язки!**

☞ **Народові — безоплатну медицину, освіту, роботу!**

☞ **Космонавтам — щасливих зальотів!**

☞ **Народові — «Свободу слова», олігархам — свободу дій!**

☞ **Мости — пенсіонерам!**

☞ **Народу — товари, олігархам — навари!**

Віктор ІГНАТЕНКО.

*Аби звучати солідно і гордо,
Стануть мерзотою навіть і лорди.

*Найбільше люблять хліб не люди
(навіть не поети!),
А славні київські битки,
тюфтельки і котлети.

*Настала щаслива в житті година —
Про себе лиш подумала людина!..
— Видаю вам довічну любові візу:
з платонічних коханням у шлюб не лізуть.

*Коли вимирає народ і гинуть театр і читальні,
Пошуки нормальної людини особливо актуальні.
Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.*

ДОШКА ПОШАНИ

Проблеми з реабілітацією

Віктор Черномирдін, посол РФ в Україні (про декларацію Україна—ЄС з модернізації ГТС):

— Ми не дуже розуміємо, що підписали. Якщо ви хочете моєї думки, у мене таке враження, що начебто глухий зі сліпим сіли і підписали папір, абсолютно не розуміючи, про що підписали.

Від чергового:
— Вікторе Степановичу, особиста думка зору і слуху не додає...

Від теорії — до практики

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:

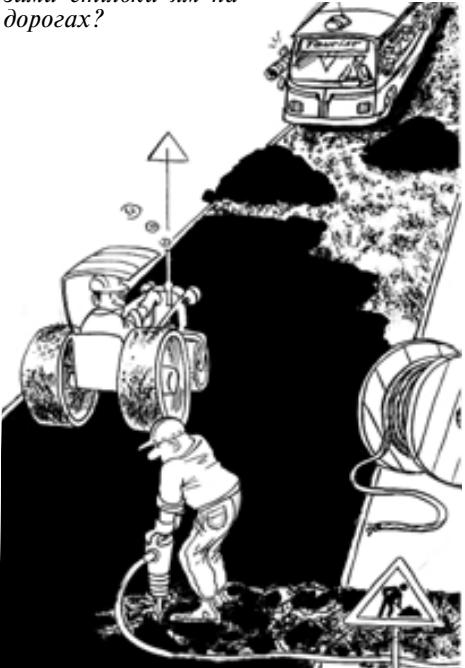
— У мене таке враження, що дружина вирішила врятувати Україну від дефолту: я кожного тижня по чотири рази плачу штрафи. Так що правопорушниця — у мене вдома. Працюю над нею.

Від чергового:
— А я раджу відразу після правопору-

шення відібрати у неї права, затим за спротив міліції взяти в наручники і доправити до найближчого відділку, зафіксувати зізнання у побитті чоловіка в лісопосадці у 2002 році і, протримавши три доби, без пояснень і вибачень випустити. І тоді ви, пане міністр, удома скажете мені спасибі.

Не рийте яму...

Юлія Тимошенко, Прем'єр-міністр:
— Проти нас риють компромат 24 години на добу.
Від чергового:
— А ми думали, чого то в нас після зими стільки ям на дорогах?

Гріш ціна в базарний день

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів:

— Замість того щоб миттю відреагувати на вимоги людей, влада будь-якою ціною намагається зробити вигляд, що нічого не сталося.

Від чергового:
— А що ж ви хотіли? Яка ціна — такий і вигляд, які люди — такі й протести, скільки заплатили — такі й вимоги.

Звіяні вітром

Дмитро Медведєв, Президент Росії:

— Захід Росії у глобальну фінансову систему має і очевидні плюси, і очевидні мінуси. Ми стали прозорі для всіх економічних вітрів, що дмуть на планеті. І головне — не підхопити нежить, яким занедужала низка держав.

Від чергового:
— А по-моєму, нежитю легко уникнути, якщо, по-перше, не стромляти носа в чужі країни, а по-друге, тримати ноги

в теплі, а не пхати їх у сезон вітрів у кримські води.

Білий і пухнастий

Леонід Черновецький, київський міський голова:

— Мені не було рівних у боксі. Практично всі бої, проведені мною, закінчувалися нокаутом. Мене навіть у свій час називали білим Мухаммедом Алі. Я провів кілька спарингів і відчув у собі міць, що, думаю, зможу побити Кличка в перших раундах.

Від чергового:
— Безсумнівно зможете! Але ваші любими бабусі рекомендують: щоб не було боляче падати, про всяк випадок застеліть ринг гречаною половиною.

Мал. Михайла САЧКА,
Миколи КАПУСТИ,
Вадима СИМИНОГІ.

Чергував по «Куренню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 625

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094 010053